

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

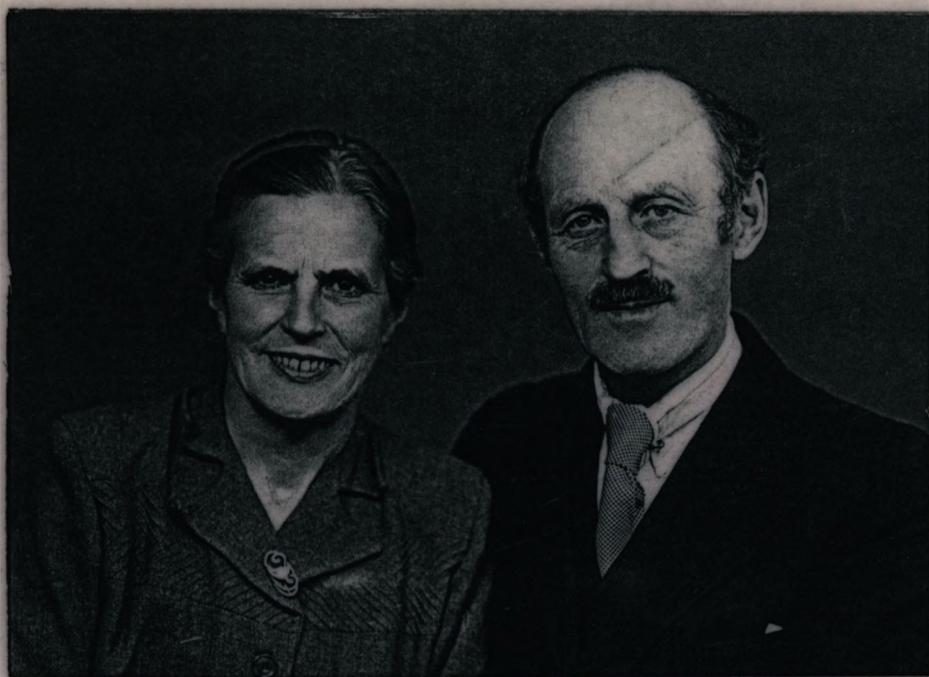
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Fridthiof og Sofie

EN LILLE SLÆGTSHISTORIE,
MEST OM
BENNIKE OG SCHJØRRING

1993

Forord	3
I. Frithiofs ophav	4
1. Degnen i Grosse Rossau og de to sønner, der udvandrede til Danmark i 1795	8
2. Margrethe Mønnich og hendes børn: Henrik, Birgitte og malermester ACB. 1818-48	11
3. Lines fædrene ophav. Ole Jensen m.fl.	13
4. Lines mødrene ophav. Sofie Prom m.fl.	18
5. Frits Boisen og Eline	19
6. Malermester ACB og Line fra 1848	21
7. Lines 16 børn. Mest om: Valdemar	27
Frederik	29
Ferdinand	30
Vilhelm	31
Johannes	35
Gudrun	38
Aage	39
8. Sigrid la Cour Tybjergs fædrene ophav. Tybjerg	42
9. Sigrid la Cour Tybjergs mødrene ophav. La Cour	44
10. Snedkermester ACB, hans to koner og deres børn	48
II. Sofies ophav	56
11. Schjerring-slægtens historie til 5.generation	58
12. Schjerring og Teilmann. 4. og 3. generation	61
13. Carl Schjerring, hans to koner og deres børn	64
III. Frithiof og Sofie - og deres efterslægt	73
14. Frithiof og Sofie	74
15. Frithiof og Sofies efterslægt	84
Efterskrift	95
4 tavler: Anetavle for Frithiof Bennike	5
Oversigt over de ældre gen. af Bennike-slægten	6
Anetavle for Sofie Schjerring	57
Efterslægtstavle for Frithiof B. og Sofie Schj.	85

75 illustrationer, deraf 8 helsides med tekst

Tillæg (juni 1994) 98

F O R O R D

Anledningen til, at jeg endnu en gang har fundet mit slægts-historiske materiale frem - og nu vil forsøge at samle en kortfattet, sammenhængende beretning om slægten - er den dobbelte 100 års dag i familien.

Frithiof ville forrige år, 21.marts 1992, være fyldt 100 år, og i indeværende år, 22.juli 1993, kunne Sofie have fejret sin 100 års fødselsdag.

På den baggrund har deres børn indbudt alle Frithiof og Sofies efterkommere til slægtsfest den 31.juli i Lumsås, og ved den lejlighed håber jeg at have manuskriptet færdigt.

Hvis det lykkes, er det første gang, en sådan beretning foreligger. Adskillige i slægten har gennem årene arbejdet på at fortælle om de gamles meritter på godt og ondt, men de er kørt fast i det enorme kildemateriale, så intet er blevet fuldført. Denne prisværdige indsats omtales lidt nærmere i efterskriften.

Slægtshistorie er den store historie gennemlevet på det personlige plan - og interesse for slægtens liv hænger sammen med den enkeltes historiske sans. Har man dén, er der måske nogle, der vil finde denne skitse fængslende, hvis det ellers er lykkedes for mig at formidle historien på en tilgængelig måde.

Lyngby, juli 1993

Palle Christensen

I

Tridtiøfs ophav

VI VI XI
 ↑ ↑ ↑

VII VII
 ↑ ↑

Anetavle for FRITHIOF BENNIKE

V	F16 Hans Christian Bennecke f.ca. 1750 degn, Tyskland	F17 Anna Elisabeth	F18 Jacob Rask Mønnich 1755-1815 glarmester, Lyngby	F19 Birgitte Christiane Lindtorn 1760-1827	F20 Jens Olesen 1754-1807 bonde, Vesterborg	F21 Inger Hansdatter Plov 1765-	F22 Hans Thomas Vilhelm Prom 1770-1828 lærer, Sæby	F23 Barbara Cathrine Margarethe Allerup 1768-1831	F24	F25	F26	F27	F28 Jørgen la Cour (11)*) 1767-1809 degn, Odder	F29 Christine Guldberg 1777-1826 Gift 2.g.m.H.P.Barfoed	F30 Albert Philip Bregendahl 1771-1835 provst i Skive	F31 Karen Maria Mørch 1781-1849
IV	F8 Andreas Christian Bennecke 1777-1818 skrædermester København (Indv.1795)	F9 Margrethe Mønnich 1782-1845	F10 Ole Jensen 1804-1849 lærer Sæby	F11 Sofie Kathrine Vincentine Prom 1805-81	F12 Lars Jensen husmand Tybjerg	F13 Kirsten Jensdatter	F14 Peter Christian la Cour(149) 1805-65 præst Odder	F15 Caroline Jacobine Bregendahl 1809-71								
III	F4 Andreas Christian Bennicke 1818-95 malermester København	F5 "Line" Nicoline Frederikke Jensen 1831-96 (16 børn)	F6 Niels Larsen Tybjerg 1831-1917 lærer Middelfart Gift 2.g.m.Christine Hansine Lorentsen (ca.1852-1923)	F7 Karen Marie la Cour (168)*) 1839-76												
II	F2 Andreas Christian (Kristian) Bennike 1857-98 snedkermester Middelfart Gift 1.g.1880 m. Johanne Holt, født Caspersen(1847-89)	F3 Sigrid la Cour Tybjerg [88]*) 1868-1937	*) Nr. i "Slægten la Cour"													
I	F1 Frithiof Bennike 1892-1965															

Oversigt over de ældre generationer af Bennike-slægten

Hans Christian Bennecke (F16) ~ Anna Elisabeth (F17)

Født ca.1750, degn i Grosse Rossau ved Wittenberge

De fik 4 sønner og 4 døtre, bl.a.

Christian Bennecke

1765-1853

Udvaldte 1795 via Holsten til Dk.
gartner i Odder, gårdejer i Saksild

gift ca. 1797 med

Maren Rasmusdatter

ca.1777-1820

10 børn, hvoraf 7 blev voksne
(2.ægteskab med Ane Nielsen var barnløst)

Andreas Christian Bennecke (F8)

1777-1818

Udvaldte 1795 til Danmark
skræddermester i København

gift 1812 med

Margrethe Mønnich (F9)

1782-1845

4 børn, hvoraf 3 blev voksne

Jacob Henrik Ferdinand Birgitte El.

1813-13

1814-54

1816-92

lærer i Fårdrup

gift med Sine

Andreas Christian (F4)

1818-95

malermester i København

gift med Line (F5)

De to brødre blev gift 27/9 1848 i Sæby kirke med to døtre af Ole J.

2 døtre, der døde uden afkom

16 børn, hvoraf 11 blev voksne

-
1. Oluf Valdemar Emil, 1849-1923. Slægtshistoriker
 2. Frederik Engelhardt Boisen, 1851-1901
 3. Henrik Ferdinand, 1852-1920. 4 børn: Helge, Vagn, Ove og Holger
 4. Helga Margrethe, 1854-1929. Død på Sct.Hans
 5. Adolf Theodor Vilhelm, 1855-1936
 6. Andreas Christian (Kristian), 1857-98. 8 børn, bl.a. Frithiof (F1)
 7. Johannes Sofus, 1858-1942. Udvaldte til Argentina 1888
 8. Laura Vilhelmine, 1860-1904, Gift Egsgaard
 9. Peter Outzen Boisen, 1862-64. Død som barn
 10. Dagmar Sofie, 1864-65. Død som barn
 11. Asger, 1866-77. Død som barn
 12. Gudrun, 1867- . Gift Larsen, 2 børn: Sigrid og Jens Bennike
 13. Ingeborg, 1869-1953. Gift Schjørring, stedbarn: Sofie (S1), barn: Sigurd
 14. Svend, 1870-70. Død som barn
 15. Aage, 1872-1958. 4 børn, bl.a. Harald, slægtshistoriker
 16. Jutta Marie, 1875-82. Død som barn

I anledning af malermester A.C.Bennickes 100 års dag - han er født 1818 - skrev hans søn Valdemar i 1919 nedenstående sang, der i poesians klædedragt fortæller historien om de første Bennike'r. **Sangen kan synges efter Weyses melodi til "Der er et land, dets sted er højt mod norden".**

F æ d r e n e s M i n d e .

Fra landet hist bag Østersøens vove,
fra Meklenburg to brødre stævned ud.
Et ly de søgte mellem danske skove
for ej at følge Frøjser-ørnens bud.
Sin klo i nabofolket slaa den vilde
og Polen slette ud af rigers tal;
en kæmpehær dertil den lod opstille;
men vore frænder fulgte bedre kald.

Til Saksild drog da Kristjan havemester,
en dannekvinde tog han dær i favn;
af deres at er end der gæve rester,
skönt ingen søn fik Bennike til navn.
Paa spindesiden skød des flere grene
saa frodigt ud til fædrelandets tarv;
til Herrens hus saa fjede de stene,
og frisind tog fra moffa'er de i arv.

Andreas skrader stævnede mod øster,
fandt hvile først i kongens København;
Margrete Möinich blev hans bedste trøster,
og sønner tvende arved slægtens navn.
Da Eritten hovedstaden skød i flammer,
vor stamfa'er i den værste hede stod,
i benet ham en fjendtlig kugle rammer,
og indfødsret han købt har med sit blod.

De unge brødre samme stier træde;
men Hendrik som den ældre foran gaar.
I Lyngby kirke hører de med glæde,
hvor Rønne maler kristenlivets kaar.
Men ogsaa Grundtvig fanger deres øre,
og haandværkssvenden faar et lærerkald;
i "Helligland" det vel sig lader gøre;
i Paardrup kirke Hendrik synge skal.

Til "Helligdeggen" Ole Jensens datter
han dernæst bejler og faar Sines ja,
og Kristjan ganske rigtig sagen fatter,
den skønne Line han trolover da.
Nu Bojsen tvende søskendpar mon vie
i Søby kirke ved det blanke vand;
men Kristjan Maler med sin unge pige
sit hjem i byen fæste maa paa stand.

I somrens blide males huse mange;
men vintrens trange tid er malers skræk;
den børneflokk sin føde vil forlange,
om faders pengemidler end er væk.
Og seksten raske børn gaar frem i række
med krav paa klæder, fodtøj, skole, brød.
Det stundom modet rigtig kunde stække;
men Gud var god og hjælp i værste nød.

Ej armod kued sansen for det høje,
i Vartov kirke søgtes haab og trøst,
i "Danske samfund" holdtes os for øje
de gamle fædres daad med oldtidsrøst.
Og kæmpedes for frihed, fred, lærnede,
var fader blandt de første, kæk og varm;
i stort og smaat han altid lod sig lede
af hvad der inderst brændte ham i barn.

Saalunde gik hans levedag til ende
ved hjælp af moders samholdsævne god,
af hendes stærke sjæl, der kunde vende
det tunge sind til frejdigt haab og mod;
der vel forstod sin dont de børn at drage
til livet op, til dyd, til drøm og daad.
Ja, gid som dem vi maa vor Gud behage
i lykkens sol som under suk og graad.

DEGNET I GROSSE ROSSAU OG DE TO SØNNER,
DER UDVANDREDE TIL DANMARK I 1795.

Bennike-slægten kan føres tilbage til Hans Christian Bennecke eller Benecke, født ca.1750 (F16) og hans hustru Anna Elisabeth (F17).

Han var degn i Grosse Rossau i nærheden af Wittenberge. Lines søn Johannes har i begyndelsen af 1900-tallet forsøgt at finde yderligere dokumentation for familiens oprindelse, men uden held, bl.a. fordi de lokale kirkebøger ikke findes ældre end 1804.

Af de 8 børn i familien udvandrede to sønner til Danmark i 1795, Christian B. og Andreas Christian B. (F8). De var udskrevet til soldater i Preusens krig mod Polen, men efter at de var kommet i uniform, blev de enige om at desertere, og det fortælles, at deres søster bragte civile klæder til deres skjulested. Under deres flugt kom de først til Holsten, hvor den ældre bror Christian (30 år) blev i to år, inden han fortsatte nordpå, mens den yngre Andreas (18 år) tog direkte til København.

Slægtsnavnet Bennike forekommer i mindst ti forskellige staveformer. I dette skrift har jeg benyttet tre: Bennecke → Bennicke → Bennike. På dåbsattesten for malermester A.C.Bennickes børn blev det tyske "ck" ændret til "k". Stavemåden med "ck" er dog stadig hyppigt forekommende, og der er endda eksempler på, at nogle har ændret deres k til ck.

Navnet Andreas Christian B. forekommer i 4 generationer, men de 4 personer kan bl.a. skelnes efter deres profession. De var henholdsvis skræddermester, malermester, snedkermester og bagermester!

Christian (1765-1853) var i 9 år slotsgartner på godset Rathlousdal ved Odder - og i parken står der en sten med hans navn. Senere blev han gårdejer i Saksild (ø.f. Odder). Han blev ca. 1797 gift med Maren Rasmusdatter (ca.1777-1820). De fik 10 børn, hvoraf 7 blev voksne, men navnet Bennicke blev kun i få tilfælde videreført. Mon disse børn har gået i skole hos "degnen i Odder", Jørgen la Cour (F28)?

Den ældste datter, der hed Øllegaard Charlotte Christiansdatter (1798-1880) blev gift med gårdejer Jacob Sørensen. De er ophav til en talrig slægt på Oddereggen, og i 1945 skrev Charlottes oldebarn (mejeribestyrer Å.H.Jacobsen, Andelsmejeriet i Varde) et brev til Harald (Frithiofs fætter) om slægten: han var bl.a. interesseret i at måtte bruge "Bennike" som efternavn.

Andreas Christian Bennicke (F8, 1777-1818) kom i 1795 til København. Han blev uddannet som skrædder og fik senere sin egen skræddermestervirksomhed. Det fortælles, at han i 1807 blev såret i foden som deltager i Københavns forsvar under den engelske belejring, og derefter fik han indfødsret.

I 1832, 35 år gammel, blev han gift med Margrethe Mønnich (eller Moinicke) (F9, 1782-1845). Hun var ældste datter af Jacob Rask Mønnich (F18, 1755-1815), der var glarmester i Lyngby og gift med Birgitte Christiane Lindtorn (F19, 1760-1827).

Skræddermester ACB var tilsluttet den tysk-reformerte menighed ved Sct. Petri Kirke, og han lærte aldrig at tale fejlrit dansk. Ellers er det ikke meget, der vides om ham, og han døde af brystsyge allerede i 1818, kun 41 år gammel, men i det 6-årige ægteskab nåede han at få 4 børn med Margrethe, hvoraf det yngste, Andreas Christian, dog først blev født 4 måneder efter faderens død. Det første barn Jacob døde som spæd, og de tre øvrige omtales i næste afsnit. De blev alle døbt i Sct. Petri Kirke.

Efter skræddermester ACB's død forsøgte Margrethe at føre skræddermesterforretningen videre, men uden held, og 1820 flyttede hun med sine 3 børn ud til Lyngby, hvor de boede hos hendes mor, der var blevet enke i 1815, men da også hun døde i 1827, flyttede Margrethe tilbage til København. Her klarede hun tilværelsen for sig selv og de 3 børn ved at reparere tøj, indtil hun døde i 1845.

MARGRETHE MØNNICH OG HENDES BØRN:

HENRIK, BIRGITTE OG MALERMESTER

ANDREAS CHRISTIAN BENNICKE.

1818-48

Margrethe Mønnich (1783-1845)
Malet af sønnen A.C.Bennicke,
1842. (Harald).

Margrethes børn voksede altså op i Lyngby 1820-27, og hendes familie fik derfor stor betydning for børnene.

Glarvester Mønnich havde 8 børn, 4 drenge og 4 piger, og Margrethes 3 søstre skal nævnes: Ane, gift med tømrermester Walther, fik bl.a. sønnen Wilhelm Theodor Walther, der blev en nær ungdomsven af den senere malermester ACB. Frederikke, gift med glarmester Anders Halberg, der tog Margrethes søn Henrik i lære. Og endelig Eleonora, der blev gift med politibetjent Larsen. De fik bl.a. sønnen Peter Julius Larsen, der døde i 1852 som kunstner i Rom.

Margrethes ældste barn (bortset fra Jacob, der døde som spæd) var Henrik Ferdinand (1814-54), og han kom som nævnt i glarmesterlære i Lyngby, men i 1842 indstillede han sig som privatist til lærereksamen på Jonstrup Seminarium og blev 1843 hjælpelærer i Fårdrup ved Slagelse. Den gamle lærer Leth hængte sig imidlertid i 1848, og så fik Henrik embedet efter ham og råd til at gifte sig med Sine (1828-59, søster til F5).

Religiøst blev Henrik allerede i Lyngby påvirket af de derværende nærmest pietistiske præst, Bone Falk Rønne (d.1833), og senere blev han grebet af Grundtvigs forkyndelse, men i Fårdrup-tiden blev han stærkt tiltrukket af katolicismen. Denne tilbøjelighed var ikke forenelig med hans embede, men på sit dødsleje (1854) blev han optaget i den katolske kirke. Hans enke gik også over til katolicismen og flyttede til København, hvor hun opretholdt en nøjsom tilværelse ved at drive en trådhandel, men hun døde allerede 1859, og hendes to ugifte døtre efterlod sig intet afkom.

Margrethes datter, Birgitte Elisabeth (1816-92), boede hjemme, og da Margrethe døde 1845 blev Birgitte husbestyrerinde for broderen Andreas Christian. Hun blev aldrig gift, men skal have haft en ulykkelig ^{kærlighed} til en medicinsk student, der logerede hos hendes mor. Line omtaler hende som ubehagelig at omgås, spydig og til tider sindssyg. Fra 1855 var Birgitte på sindssygehospital, og sine sidste år tilbragte hun på Sct.Hans (Bidstrup), hvor hun døde 1892, 76 år gammel. Endelig skal berettes lidt om Andreas Christian (1818-95, F4) indtil hans giftermål i 1848.

Som tidligere nævnt boede han 1820-27 med sin mor og sine søskende i Lyngby. Efter den tid boede de flere forskellige steder i København, i 1830 således i Krystalgade ved siden af den nyopførte synagoge, hvor familien blev øjenvidner til den "jødekrig", som bygningen af synagogen gav anledning til.

1833 kom han i malerlære og gik samtidig til undervisning på kunstakademiet, der dengang også havde en funktion som "teknisk skole" for håndværksmalere. Blandt hans lærere var selveste Thorvaldsen! Han gjorde svendestykke i 1837 og mesterstykke i 1843. Samme år kom han ud på den største rejse i sit liv - til Bornholm - da han medvirkede ved maling af dekorationer på teatret i Rønne, og 1844 fik han borgerbrev, så han i al beskedenhed kunne starte sin egen malervirksomhed.

Efter moderens død i 1845 flyttede han til Nørregade, og i 1848 (30 år gammel) blev han gift med Line (F5, 1831-96, dengang altså bare 17 år gammel) - herom mere senere, men først lidt om Lines herkomst.

3.

LINES FÆDRENE OPHAV

OLE JENSEN M.FL.

Line var datter af Ole Jensen (F10, 1804-49) og Sofie Prom (F11, 1805-81. Ifølge nogle kilder døde hun allerede 1853, men Line selv angiver 1881).

Ole Jensen kom fra Lolland. Begge hans bedstefædre, Ole Jensen og Hans Plov, var bønder i Vesterborg ved Nakskov, og deres børn, altså Ole Jensens forældre var Jens Olesen (F20, 1754-1807) og Inger Hansdatter Plov (F21, 1765-). Også Jens Olesen var bonde.

I 1802 blev der oprettet et præstegårdsseminarium i Vesterborg under ledelse af P.O.Boisen, der var præst i Vesterborg og desuden biskop. Hos ham blev Ole Jensen elev 1822-24, og der opstod et livslangt venskab mellem ham og biskoppens søn Frits Boisen. I 1826 blev Ole Jensen gift med Sofie Prom, datter af læreren i Sæby, og da denne døde 1828, blev Ole Jensen hans efterfølger.

Ole Jensen blev i mange måder en foregangsmand på egnen. På det kirkelige område var rationalistiske præster dominerende, og dem kunne Ole Jensen ikke fordrage. Han havde været under påvirkning af personligheder, der vendte sig imod rationalismen - og Ole Jensen, "den hellige degn i Sæby" blev den ledende skikkelse i "den gudelige forsamlingsbevægelse" på Tissøegnen i tiden 1830-48. Han rejste vidt omkring som lægprædikant og kom i konflikt med både den lokale rationalistiske pastor Sørensen og med biskop Mynster, så i 1840 fik han en bøde på 20 rigsdaler for at indbyde til ulovlige møder, der "afholdt almuen fra at søge den anbefalede gudstjeneste".

Ole Jensens forkyndelse var oprindeligt ret pietistisk, og det prægede også hjemmet, hvor dans og kortspil var bandlyst (jævnfør Anton Nielsens skildring på side 15), men senere kom han under stærk indflydelse af Grundtvig. Hans livssyn blev lysere og mere frisindet, og hans beundring for Grundtvig gav sig udslag i, at hans næstældste datter blev opkaldt efter ham: Nicoline Frederikke, kaldet Line.

Ole Jensen havde problemer med at få sine børn døbt af en ordentlig præst, men de skulle i hvert fald ikke konfirmeres rationalistisk,

så de to ældste døtre, Sine og Line, blev sendt til Skørpinge syd for Slagelse, hvor hans ven Frits Boisen var præst. Her boede de vinteren over som en slags au pair-piger, der hjalp til i huset, mens de gik til konfirmationsforberedelse. Det var på denne måde, at Sine mødte læreren i nabobyen, Henrik Bennike, som hun senere blev gift med - og derigennem opstod også kontakten mellem Line og malermester ACB, men derom senere. Oles tredje datter, Amalie, blev konfirmeret af Grundtvig selv i Vartov. Der var i alt 9 børn i huset, men yderligere skal kun nævnes, at sønnen Adolf Jensen blev udgiver og redaktør af Roskilde Dagblad.

Også på undervisningens gebet gik Ole Jensen nye veje, idet han søgte at komme det åndløse terperi til livs, og det lykkedes ham - om end med besvær - at få startet en aftenskole-undervisning for de unge i Sæby. Desuden holdt han foredrag om nationale emner for at vække bøndernes politiske interesse. Han udgav flere bøger til undervisningsbrug og også et politisk skrift om "skattebevillingsretten". 1848 blev Frits Boisen medlem af den grundlovs-givende forsamling, og også Ole Jensen stillede op, men blev ikke valgt.

Jordlodden til lærerembedet drev han med stor dygtighed, og han var også aktiv på husflidens område for at bidrage til den beskedne indkomst, bl.a. ved kurvefletning.

Efter døtrenes dobbeltbryllup med brødrene Bennicke i september 1848 blev Ole Jensen syg, og han døde allerede i 1849, kun 45 år gammel.

Hans liv er bl.a. beskrevet i "Om den gudelige forsamlingsbevægelse på Tissøegnen 1830-48" af J.P.Jensen, særtryk af Historisk Samfunds Aarbog 1909 (Holbæk Amt), 49 sider.

Ole Jensen.

Forfatteren Anton Nielsen (f.1827, lærer i Munkebjergby til 1871) voksede op i Reerslev ved Ruds Vedby, og i sine barndomserindringer "Landsbyliv i Trediveerne" fortæller han om Ole Jensen:

Den store sjællandske Opvækkelse var der ogsaa Spor af i vor Egn, men mere i Hallenslev, Sæby og Gjørlev ved Tisso. Mine Forældre kom aldrig med til disse Forsamlinger, men min Farbroder Hans var med et Par Gange, og det Broderkys, hvormed han hilste en Pige fra Gjørlev, blev varmere for hver Gang de mødtes, og tilsidst blev de Kjærester. Det var kun sine Folk, der blev »forlovede«. Brylluppet, som vi var med til, stod i Gjørlev. Ulykkeligvis var Præsten, som skulde vie dem, »vantro«, det vil sige, han hørte ikke til de opvakte. Jeg husker ikke andet af Brudetalen, end at Præsten hvert Øjeblik sagde »Kejlighed«, saaledes var hans Udtale. Men da vi kom hjem i Bryllupsgaarden og havde spist til Middag, blev Brudefolkene viet om igjen, kunde man næsten sige, og det var »den hellige Degn fra Sæby«, der udførte den anden Vielse. O. Jensen hed han. Hans Navn er temmelig bekjendt fra Opvækkelsestiden. Han var en særdeles dygtig og retskaffen Mand, men stræng og alvorlig i sit Væsen som i sin Forkyndelse. Nu holdt han en Brudetale, der vistnok var betydelig bedre end Præstens. Jeg fik jo intet Udbytte hverken af den ene eller den anden Tale, da jeg var for ung til at høre efter og forstaa. Hvad jeg dommer om Personer og Begivenheder fra min Barndom, er naturligvis ikke en Dom, som jeg var i Stand til at danne mig den Gang, men den indeholder kun, hvad jeg hørte af mine Forældre og deres Kreds.

For mig var der ingen Morskab ved dette Bryllup, ingen Dans eller Spøg, intet Kortspil, som jeg dog kunde have moret mig ved at se paa, heller ingen Børn at lege med. Selskabet skiltes tidligt, efter at der var holdt en Slutningsandagt.

Almindeligt
Forfatter-Lexicon
for Kongeriget Danmark
med tilhørende Bilande
(1843) meddeler på
side 777 om Ole Jensen:

Jensen (O.), Skolelærer i Søby i Sjælland.

Evangelisk-Christelige Kjerne-Psalmer. Kbh. 1839. 12mo. (Nord. Kirkeid. 1839, Col. 783-84, anm. af J. C. Linberg).

Men det vilde være godt for Danmark i Almindelighed, og den danske Bondestand i Særdeleshed, om vi til Evenseds-Magten indskrænket, og Stænderne til Skattebevillingsret og besluttende Medvirkning i Lovgivningen? Besvaret nærmest til Oplysning for den danske Bønde. Kbh. 1841.

Bidrag: i Nordisk Kirke-Tidende, udg. af J. C. Linberg, (Om Samvittigheds-Frihed, 1836, Nr. 32 (jvfr. sid. Col. 601-7, 615-17); Svar paa Grundtvigs Stykke: „Amen i Kirken“. sid. Nr. 38; Erklæring i Anledning af Udfaset til det ny Kirke-Ritual og den ny Alterbog, 1839, Nr. 50).

- og i "Supplement"
(1858):

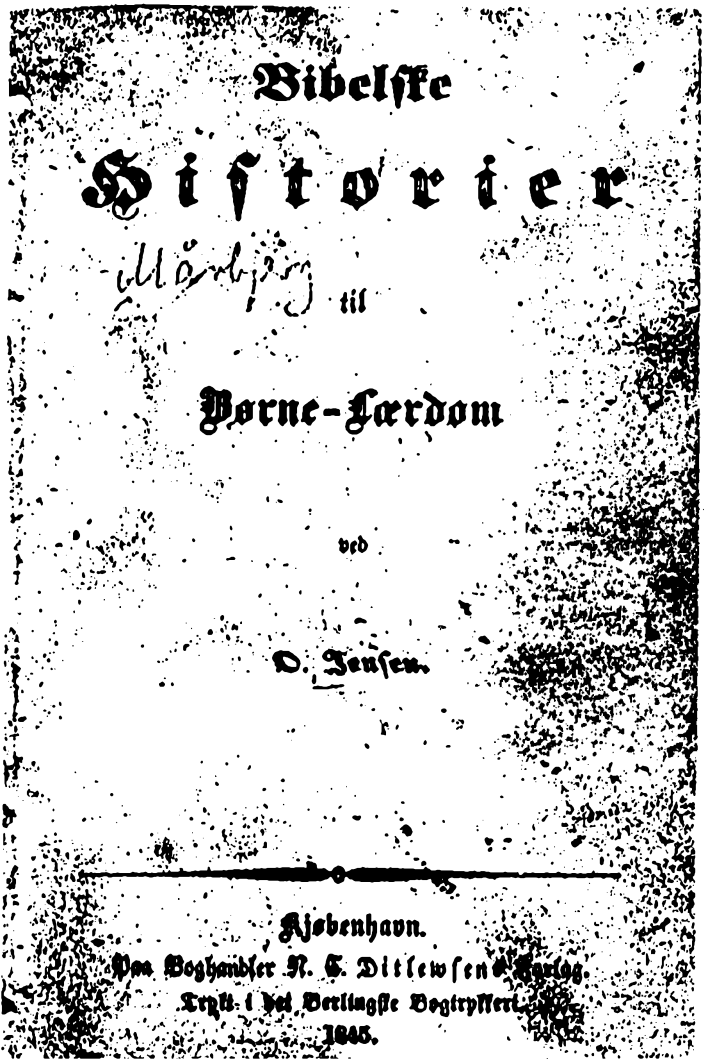
*Jensen (Ole), S. 777; Søn af Gaardmand Jens Olsen og Inger Kirstine Bloug, f. i Magleving, Vesterborg Sogn paa Laaland, 24. Maj 1804; Seminarist fra Vesterborg Seminarium 1823; var allerede et halvt Aar tidligere bleven Huuslærer hos Præsten Schönheyder i Raskendrup, hvor han forblev, til han 1825 kaldtes til Skolelærer i Drøsselbjerg, blev Skolelærer i Søby ved Raskundborg 1828. † sid. 28. Januar 1849.

— * f. 1826 Sophie Cathrine Vincensine From (f. i Kragerup 4 1805, † 1853), D. af Johan Thomas Wilhelm Fr., Skolelærer i Søby (en Søn af Præsten i Ødslemark, Johannes Fr. og Charlotte Sophie Amalia f. Røster, f. i Haarslev i Sjælland 1/2 1770, † 1828, (jvfr. A. Teilmann „Familien Neergaard“, S. 6-7)), og Barbara Cathr. Margr. f. Mørup (f. f. 1768, * f. 1800, † 1831). — (Jvfr. A. Teilmann „Familien Neergaard“, S. 6-7).

Evangelisk-Christelige Kjerne-Psalmer, samlede og udgivne. Anden forøgede Udgave. Kbh. 1847.

Bibelske Historier til Børne-Lærdom. Kbh. 1845. („Berl. Tid.“ 1845, Nr. 296, af A. G. Rubelbach).

3 „Almuevennen“ (Den danske Folkeskole, 1847, Nr. 16).

De bibelske historier dækker både gamle og nye testamente - med salmevers indsat på passende steder. Sine personlige synspunkter får Ole Jensen især frem i de talrige fodnoter. På side 70 får f.eks. "gjendøberne" (baptisterne) et diskret hak i tuden, fordi de vil lokke os bort fra "den hellige almindelige kirke". Gendøberne var netop i den periode aktive på Ole Jensens hjemegn.

I et hjørne ved kirken i Sæby er der opstillet en halv snes gravmonumenter, hvoraf 5 er næsten ens jernkors, der alle er rejst over personer med tilknytning til Ole Jensen. (Affotograferet i "Danmarks Kirker", udgivet af Nationalmuseet, 1983)

- (4) Ole Jensens svigerforældre: Wilhelm Prom og hans hustru B.C.Margarethe, født Allerup (F22&23)
- (2) Ole Jensen
- (3) To børn af Ole Jensen, der døde som små
- (1) Laura W. Biarnesen, født Jensen, 1825-59 (Datter af Ole Jensen, gift med Bjarne Jens Biarnesen, der 1849 efterfulgte Ole Jensen som lærer i Sæby)
- (5) Lauras svigermor: Ane Christiane Biarnesen, født Beck, 1784-1862

(1993, Palle)

Kirsten/Ole Jensen (1993, Palle)

På korset:
Salige ere de døde
som dø i Herren. Aabenb.Bog 14,13

I "bogen":

Ole Jensen	Hans minde
skolelærer	som
og	mand, fader
kirkesanger	og lærer
i Sæby	lever
fød 24 mai 1804	i velsignet
død 28 jan 1849	erindring

4.

LINES MØDRENE OPHAV

SOFIE PROM M.FL.

Sofie Prom (F11, 1805-81), Lines mor, var af præsteslægt, og derfor kan hendes slægt føres meget langt tilbage i tiden.

Den ældste, kendte af hendes aner er Samuel Hansen Schrøder, der omkring 1580 var præst i Haarlev. Når Frithiof regnes for første generation, så er Samuel 11.generation med anenummer F1412. Samuels søn, Albert Hansen Schrøder (1592-1670), var provst i Snesere, og hans datter, Anna Albertsdatter Schrøder, blev gift med Mads Jensen Prom (9.gen., ane F352, ca.1615-1688). Han er den første, man kender som bærer af navnet Prom. Han var præst i Sørbymagle s.f. Slagelse, og blev "jubellærer", dvs. han havde arbejdet mere end 50 år i skolens og kirkens tjeneste. I anerækken kommer så yderligere en kirkens mand, Jacob Madsen Prom, og endnu én: Johannes Nicolai Jacobsen Prom (ane F88, 1688-1759), både far og søn sognepræst i Krummerup s.f. Slagelse. Sidstnævnte var gift med Barbara Johansdatter Neergaard (ane F89, 1700-84)

Barbaras farfar var bonden Thomas Madsen (1652-1735), der antog navnet Neergaard (Dansk Bibl. Leksikon, 3.udg. 1983 har stamtavle og henvisning til A.Teilmann: Familien Neergaard. Regnet fra Frithiof er det 9.generation), og Barbaras far hed Johan Thomsen Neergaard. Han var forpagter af diverse store gårde, men købte så Grevensvænge ved Næstved og blev gift med Sidsel Pedersdatter Warberg. De fik i alt 7 børn, der tilsyneladende alle klarede sig fint, og et af dem var godsejer Peder Johansen Neergaard, der blev stamfader til den adelige linje Neergaard - og hans søster Barbara blev altså gift med Johannes Prom.

Deres søn, Johan Thomas Vilhelm Prom (1719-95), var præst i Kvislemark s.f. Slagelse, og han fik med sin anden kone, Charlotte Sofie Amalie Lyster, bl.a. sønnen Johan Thomas Vilhelm Prom (F22, 1770-1828), så nu er vi kommet ind på den lille anetavle. Han var først urtekræmmer i København, men gik konkurs, og så blev han skolelærer, fra 1808 i Sæby. Hans ægtefælle var Margarethe Allerup (1768-1831). Deres datter Sofie Prom (F11) blev gift med Ole Jensen (Flo) - og så er vi fremme ved Line!

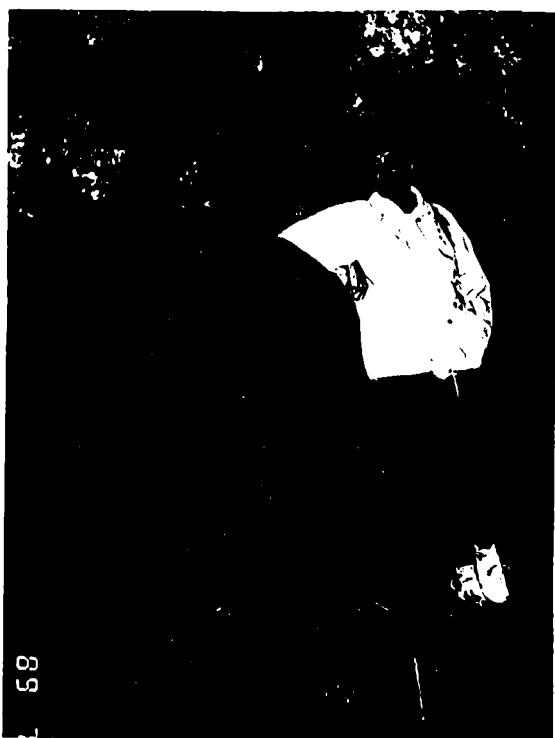
5.

FRITS BOISEN OG ELINE

Her vil jeg indskyde lidt om Frits Boisen og hans kone Eline Heramb. Hans fulde navn var Frederik Engelhardt Boisen (1808-82), og han var 1837-50 præst i Skørpinge s.f. Slagelse, hvor han straks sluttede sig til den pietistisk farvede forsamlingsbevægelse, men efter et besøg hos Grundtvig i 1845 ændredes hans holdning - altså den samme udvikling, der skete med hans ven Ole Jensen i Sæby.

Som før nævnt blev Ole Jensens to ældste døtre, Sine og Line, konfirmeret af Frits Boisen.

Boisen var medlem af den grundlovgivende forsamling 1848 og senere politisk aktiv. Han udgav 1852-79 et folkeligt tidsskrift "Budstikken", der gav ham tilnavnet "Budstikke-Bojsen"

I en mindelund ved landevejen 8km s.f. Slagelse er der rejst en sten for ham. Teksten på stenen lyder:

Budstikke-Bojsen
Præst i Skørpinge 1837-50
Den banker dristigt på,
som bærer godt Budskab

(Kirsten/B-B, 1989, Palle)

Frits Boisens kone, Eline, begyndte i 1856 at skrive sine erindringer, og i 1985 blev de udgivet af fem af hendes tipoldebørn under titlen "-men størst er kærligheden". Det er en fremragende erindringsbog, men specielt interessant i denne forbindelse er, at flere af Bennike-slægtens medlemmer omtales, nemlig Ole Jensen og hans to døtre samt Henrik Bennicke. Om Line skriver Eline: "hun var ikke god fra begyndelsen af - og havde ikke lyst til at gøre gavn",

men senere, da Line plejede hende under sygdom, skiftede hun mening om hende og "hun blev fra det af en elskelig person"!

I mange henseender var der et åndeligt/religiøst slægtskab mellem familierne Boisen og Bennicke gennem deres fælles hengivenhed for Grundtvig, men når dobbeltnavnet "Boisen Bennike" forekommer ret hyppigt, så skyldes det ikke kødeligt slægtskab, men at Line, der satte stor pris på pastor Boisen, lod en af sine sønner opkalde efter ham, nemlig Frederik Engelhardt Boisen Bennike (f.1851), og fra ham nedstammer de mange "Boisen Bennike".

En anden af Lines sønner blev opkaldt efter Frits Boisens bror, Grundtvigs svigersøn, der som præst i Vartov stod malermester ACB nær. Drengens navn var Peter Outzen Boisen Bennike, men han døde som spæd.

Boisen-slægten har også spillet en rolle i Schjørring-slægten, idet Frits Boisens søn, Frede Boisen (forstander på Rødkilde Højskole og aktiv politiker), stod Peter Schjørring (S6) nær - og der er sågar sket et indgifte, idet Peter Schjørrings barnebarn, Solvejg (Sofies kusine), blev gift med læge Olaf Bojsen-Møller, der er oldebarn af Frits og Eline.

MALERMESTER A.C.BENNICKE OG LINE - FRA 1848

Så kan vi vende tilbage til malermester A.C.Bennicke.

Julen 1846 tog ACB til Fårdrup for at besøge broderen Henrik, og 3.juledag gik de to brødre til fods til Sæby for at aflægge visit hos Henriks kæreste Sine, og der traf ACB så den 15-16 årige Line, som han straks blev fortabt i.

Senere skrev han til Sæby og fik accept af sit ønske om at gifte sig med Line, og det blev mundtligt bekræftet, da han igen var i Sæby julen 1847. Efter juleferien rejste de to sammen til København - med den ny jernbane fra Roskilde til København! - og senere på foråret blev det aftalt, at der skulle holdes dobbeltbryllup i Sæby den 27.september 1848, hvor vielserne blev foretaget af Frits Boisen. ACB var da 30 år, Line 17.

A.C.Bennickes
maleri af
hustruen Line,
Nicoline
Frederikke
Jensen
1831-96
(Harald)

Line var meget ung, og hendes livsglade natur harmonerede ikke særlig godt med den ældre mands noget tunge gemyt. Hun skal selv have udtrykt det med disse ord: "Tøs var jeg. Kone blev jeg. Pige har

jeg aldrig været!" Som årene gik sled de mange barnefødsler på hende, og hun fik en tendens til tungsind, der næredes af legemlige skrøbeligheder.

Økonomisk klarede familien sig kun med den største nøjsomhed, og en brand i værkstedet 1852 var en katastrofe, da forsikringen ikke var i orden, men gode venner hjalp med lån. Et andet problem var at skaffe penge til børnenes skolegang i en god privat skole, men også det blev klaret. Familieudflugter og museumsbesøg bragte afveksling i hverdagen.

I åndelig henseende var det et rigt hjem, og her mødtes de to ægtefæller i fælles hengivenhed for Grundtvig og hans livssyn. Man samledes i Vartov, og alle børnene blev døbt af Grundtvig, indtil han døde i 1872. I 1890 var de mellem grundlæggerne af Københavns Valgmenighed, der skilte sig ud fra Vartov og byggede Immanuelskirken på Forhåbningsholms Allé, fordi man som præst ønskede sig Fr. Jungeren.

Immanuelskirken
1961.(Palle).

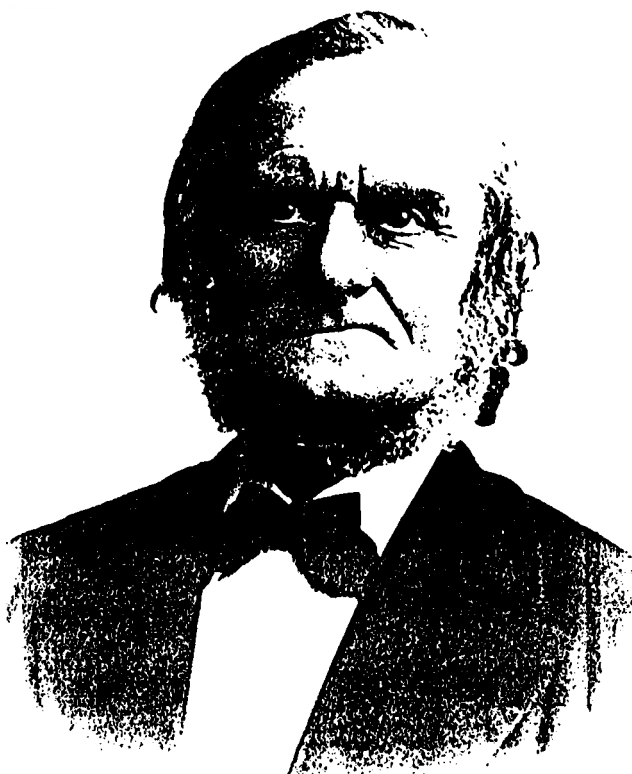
Bennike-familiens tilknytning til Immanuelskirken har vedvaret helt op i vor tid, og omkring 1960 var Lines barnebarn Jens Bennike formand for menighedsrådet, mens Niels Bundgaard, vores gode ven fra Slesvig, var præst ved kirken og døbte vores børn.

Malermester A.C.Bennicke
og hans hustru Line,
Nicoline Frederikke Jensen
(Harald)

Malermester A.C.Bennicke
(Harald)
Dette billede har Harald
affotograferet og forstørret
som det ses nedenfor

Omkring 1890 overtog sønnen Vilhelm malerforretningen, men forældrene havde svært ved at klare sig for de procenter, som Vilhelm skulle betale for overtagelsen, og på forslag af sønnen, snedkermester Kristian Bennike (F2) i Middelfart, blev det bestemt, at de skulle prøve at flytte dertil, hvor leveomkostningerne ville være lavere.

1891-92 boede de gamle så i Middelfart, men det blev en stor fiasko, og Lines dagbog fra den tid er én jeremiade om ensomhed og bittert savn af børnene i København og livet blandt vennerne i valgmenigheden: Middelfart er den mest "uåndelige" by, der findes! - skrev hun. Syg var hun også og ikke ét ord om snedkermesteren og hans familie!

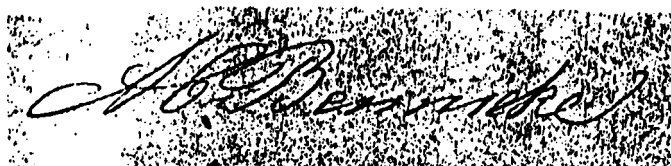
I oktober 1892 kom de så tilbage til København, til en lille lejlighed på Lampevej (nu Howitzvej), og 15/10 92 skriver hun: "Nu er vi, Gud ske lov, kommet tilbage igen, til børnene og vennekredsen her".

ACB døde i december 1895, og Line flyttede ind på et pensionat, men det var hun ikke glad for, og hun døde knap et år senere. De blev henholdsvis 77 og 65 år.

Malermester A.C.Bennicke var specielt dygtig til dekorationsmaling, og hans kunstneriske talent satte sig også spor i oliemalerier af familiemedlemmer (hans mor og hans kone) og kridttegninger med mytologiske motiver (Aserne ved asken Ygdrasil og Nornerne). I Immanuelskirken (præsteværelset) skal der stadig hænge et billede, han har malet af Grundtvig foran alteret i Vartov kirke ("Fredlysningen").

Både Line og malermesteren har efterladt sig en masse optegnelser: "A.C.Bennicke til mine børnebørn. Skrevet 1893" og i tilknytning hertil kan nævnes en mindetale af sønnen Valdemar i anledning af ACB's 100 års dag 11/9 1918. Og af Line: "Minder om Ole Jensen, Sæby. Af Line Bennicke" og "Nicoline Frederikke Bennickes optegnelser" (for tiden indtil brylluppet) plus "Uddrag af dagbog" (mest fra tiden i Middelfart 1891-92, men sidste notat er gjort 2 dage før hun døde). Alle disse optegnelser har jeg i fotokopi (af afskrift).

Malermester A.C.Bennickes personlige navnetræk
(fra "Aserne", se side 25)

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'A.C. Bennicke', written in a cursive style. The signature is set against a background of a dense, grainy, black and white pattern.

Urd Verdande Skuld
Norner

NORNERNE

Maleri signeret A.Chr.Bennicke (1818-95)

De tre norner fra den nordiske mytologi udtaler skæbnens dom under træet Yggdrasil. Kvinderne er Urd, Verdande og Skuld, henholdsvis spådommens, forhindringens og afgørelsens norne. (Harald).

Originalen er muligvis gået denne vej: Valdemar → Aksel → Karsten.

Malermester ACB's søn, snedkermester ACB (1857-98), kopierede billedet under sin lange sygdomsperiode (sukkersyge) og forsynede det med en udskåren træramme. Dette billede er nu hos Keld Bennike, søn af Frithiofs bror Torbjørn.

LINES 16 BØRN

Mest om Valdemar, Frederik, Ferdinand, Vilhelm, Johannes, Gudrun og Aage

Malermesteren og Line fik 16 børn, som det fremgår af oversigten på side 6, og flere af dem var personligheder, som fortjener at få et ord med på vejen.

Jeg betegner dem med F5 efterfulgt af deres nummer i søskenderækken. Deres børn får et ekstra ciffer (disse er altså Frithiofs fætre og kusiner), og deres børn igen får et bogstav (de er halv-fætre/kusiner til Frithiofs børn). I mit materiale fra Harald (F5-15-1) er der mere fyldige biografier.

F5-1: Valdemar (1849-1923)

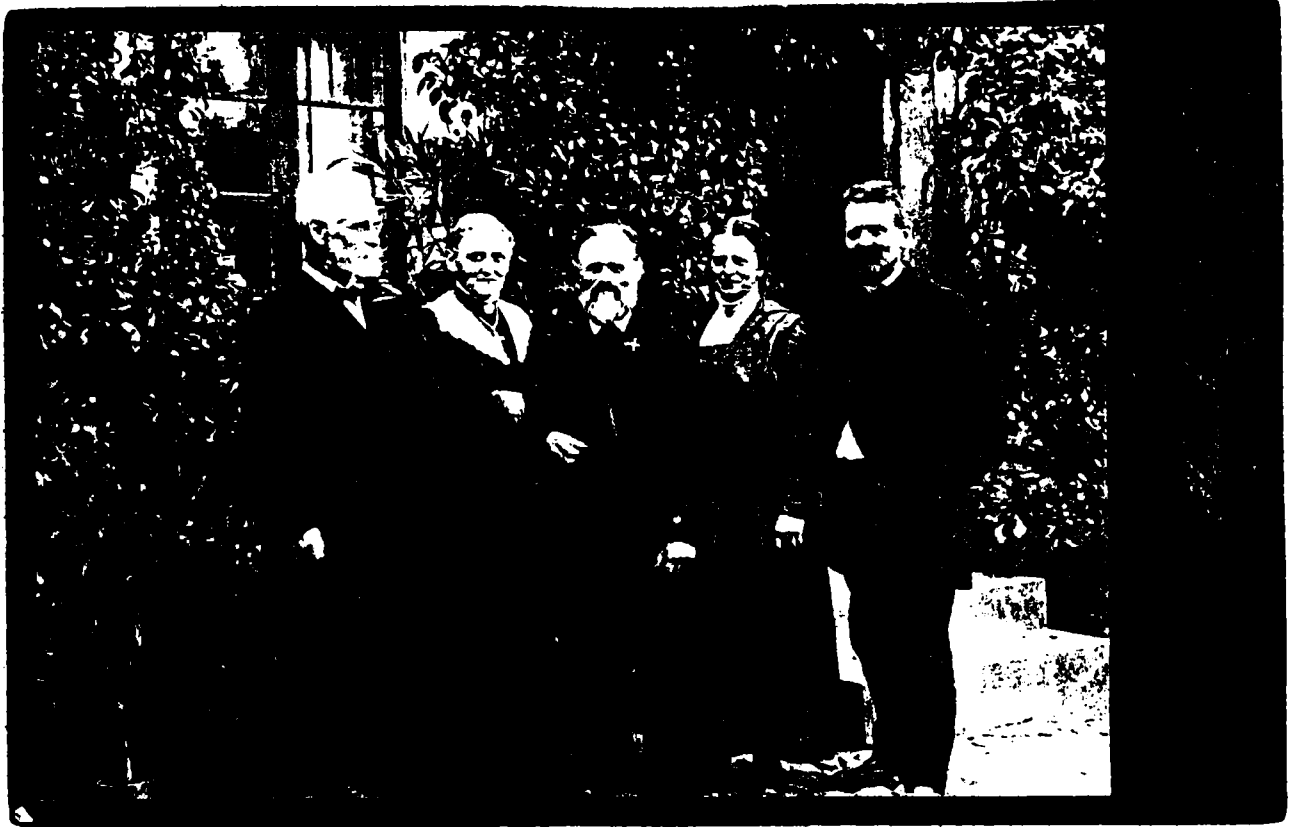
Der var ikke råd til at han fik sit ønske opfyldt om at komme på seminarium, men som 16 årig blev han lærer på en friskole i Nyborg og kom i kontakt med Kold, og dennes skoletanker kom til at præge ham for livet. Han kom på højskole, var huslærer et par steder og rejste i Norge. 1875 aftjente han sin værnepligt i søværnet og var med fregatten "Jylland" på togt til Madeira. Så tog han hyre som kok

Valdemar
(Harald)

på et skib, der sejlede syd om Sydamerika til Equador. 1877 rejste han til England, hvor han tjente til opholdet som malersvend. Herfra blev han i 1878 af Ernst Trier kaldt til Vallekilde Højskole, hvor han så var lærer til sin død, altså i 45 år.

Hans arbejde med dialektforskning førte til flere udgivelser, og hans anden store interesse var georgismen (den ideologiske baggrund for Danmarks Retsforbund, udformet af den amerikanske økonom Henry George, 1839-97)

Fem af Lines børn fotograferet i Vallekilde. Det fra venstre:
Ferdinand, Ingeborg, Valdemar, Gudrun og Vilhelm (*Herald*)

Valdemar har også udgivet en række andre bøger og skrevet en mængde artikler bl.a. i "Højskolebladet".

Han var desuden slægtshistorisk interesseret, men det vil blive omtalt i efterskriften.

En fyldig biografi kan læses i "Fra Vallekilde Folkehøjskole" 1924.

Valdemar var gift 2 gange: 1) 1881, Dagmar Petersen. Hun døde 1882 i barselsseng efter at have født Johannes. 2) 1890, Trine Kjær (1864-1950). I dette ægteskab var der 6 børn.

Valdemar havde altså $1+6=7$ børn:

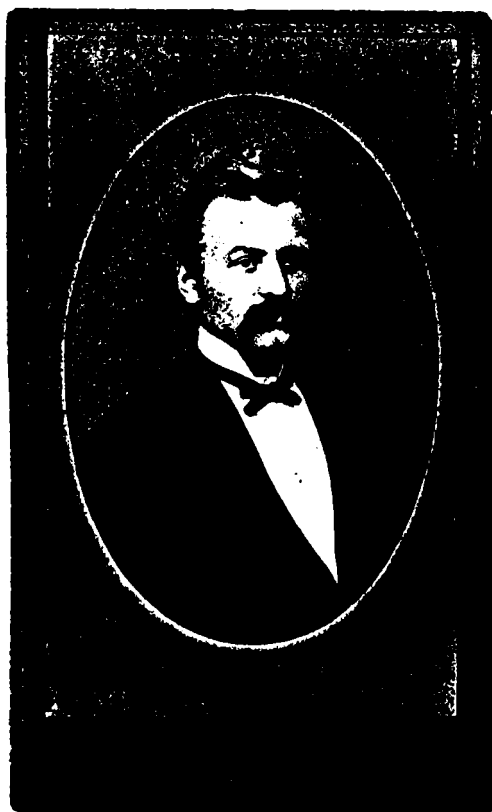
1. Johannes (1882-1955). Malersvend 1901, rejste på håndværket i Europa, arbejdede i Berlin. Udvandrede 1912 via Australien og New Zealand til USA. Tilbage til Danmark 1955. Han var syg og døde samme år. Ugift.
2. Bue (1891-1953). Mekaniker, på Askov Højskole, udvandrede til USA i 1915, flymekaniker i U.S.Army 1917-18, på præsteskoie i

Des Moines, Iowa, 1919-21. Præst i USA 1921-29. Vendte tilbage til Danmark og blev sognepræst, sidst i Elling n.f. Frederikshavn. Gift 2 gange, anden gang 1932 med Sigrid Juul Buhl, bibliotekar, f. 1904.

3. Svend (1892-). Uddannet tømrer, journalist, redaktør ved en række aviser og bogholder. Gift 2 gange.
4. Dagmar (1894-). Sygeplejerske, forstander for Julemærkehjemmet ved Mørkøv 1929-59.
5. Aksel (1895-). Maskinarbejder, højskoleophold. Gift med Kristine, 2 børn: Karsten og Ejnar, begge maskiningeniører.
a) Karsten har 2 børn, Hanne (f.1954) og Lars (f.1956), journalist ved Politiken. b) Ejnar har 3 børn.
6. Gudrun (1896-1946). Elev på Askov, gift 1923 med Ebbe Knudsen, lærer. 1 barn
7. Frede (1902-). Håndværksmaler, derefter kunstmaler. Ugift.

F5-2: Frederik (1851-1901)

Uddannet kleinsmed. Til Norge 1871, hvor han traf Emma Ellerup (1848-1930), som han blev gift med, dog først i 1877 - naturligvis i Vartov! (Emmas far var dansk maskinmester i Norge). Videreuddannelse til konstruktør 1876. Fra 1879 blev han så konstruktør ved søminekorpset, der hørte under orlogsværftet, med speciale i torpedoer. Hans arbejde medførte mange rejser til udlandet.

Frederik var også aktiv ved oprettelsen af Københavns Valgmenighed og medlem af byggeudvalget. Han døde af lungekræft og blev kun 50 år.

Emma overlevede ham i godt 25 år. De fik 5 børn, alle med efternavnet Boisen Bennike.

Frederik (Harald)

1. Bjarne Boisen Bennike (1878-1948). Maskinist, ingeniør. Gift 1906 med Margrethe Parbst. 4 børn: a) Gunnar, overassistent på Rådhuset i Lyngby, 3 børn: Inger, Tove, Aksel. b) Børge. Som orlogsgast med "Ingolf" til Grønland og Amerika, ingeniør, 3 børn: Ulla, Merete, Erik. c) Gerda, stenograf, gift 1941 med arkitekt, professor Jørgen Bo, 3 børn: Malene, Morten, Mikkell. d) Svend Aage (1918-44), magister i zoologi, flere videnskabelige afhandlinger. Gift, ingen børn.
2. Hjalmar - død som spæd.
3. Rigmor (1880-). Sygeplejerske, gift 1911 med Nordlunde, ingen børn.
4. Aslaug - død som spæd.
5. Cai (1883-), ansat i KTAS. Gift 2 gange med 2 søstre. 2+1=3 børn. a) Poul Frederik og b) Erik (1913-20) samt c) Karin, f.1922, gift med slagtermester Harry Petersen i Lyngby, 3 børn: Peder, Niels, Helle.

F5-3: Ferdinand (1852-1920)

Opkaldt efter malermester ACB's bror, Henrik Ferdinand. Oberst-løjtnant. (Harald har ingen biografi om Ferdinand!).

Gift 1882 med Estrid Høgsbro (1860-1944), datter af Sofus og Amalie Høgsbro. Data for hendes efterslægt findes i bogen "Oversigt over Sofus og Amalie Høgsbros efterslægt", 8.udg. 1984.

4 børn.

Ferdinand og Estrid (Harald)
Fra deres sølvbryllup 1907

1. Helge (1886-1964), oberst, førte 9/4 1940 dele af 4.regiment fra Roskilde til Sverige, vendte tilbage 9/6 40, fra 1943 atter i Sverige - med tjeneste i de norske (!) styrker dér. Har bl.a.

skrevet "Soldaterære. Erindringer fra krigsårene og tiden der fulgte" 1949 (noget teatralisk). 9/4 1993 blev ved indgangen til Roskilde kaserne (nu: Kildegården) opsat en mindetavle for Helge Bennike. Afsløringen blev foretaget af Edith Elsebeth, der 8/4 44 blev gift med Helges søn, Erik. Senere blev hun gift Mægaard Nielsen. Helge var gift to gange, 1913 og 1948.

3 børn: a) Inga, g. 1939 m. gårdejer Mads Hillersborg, 4 børn.

b) Tove, g. 1949 m. oberstløjtnant Arne Skaarup-Andersen, 1 barn.

c) Erik (1918-45), premierløjtnant 1939, forsøgte at komme til Finland for at deltage i vinterkrigen, men faderen (!) fik ham stoppet i Malmø, civilingeniør 1944, derefter direktør for "Nordisk Svejseindustri, Terma", aktiv i modstandsbevægelsen, på Terma blev der fremstillet våben til de illegale grupper. 18/4 45 blev Erik dræbt i ildkamp med hipo'er på Termas kontor. Han blev 8/4 gift med Edith Elsebeth Larsen, ingen børn.

2. Vagn (1888-1970). Generalmajor (ingeniør), leder af modstandsbevægelsen i Jylland fra 1944. 1953-54 chef for FN's våbenstilstandskommission i Palæstina. Har udgivet lærebøger i krigsbygningskunst. (Nøgtern biografi i Dansk Bibl. Leksikon, 3.udg. 1979). Gift 1915, 2 børn: a) Ebba og b) Aslaug, gift under navnet Perkov.

3. Holger (1898-). Teol. emb.eksamen 1922, professor ved Grand View College, Des Moines, Iowa, 1925-27, hjemrejse via Asien. Derefter sognepræst, sidst ved Brødstrup i Jylland. Gift 1932 med Alma Poulsen. 4 børn: a)Svend, død som spæd, b) Birgit, lektor, g.m. Ebbe Carlsen, 2 børn, c) Gunnar, psykisk handicappet, d) d) Dan Folke, f. 1940, civilingeniør, 2 børn.

4. Ove (1898-). Holger og Ove er tvillinger. Oberst, under besættelsen i Sverige 1943-45, fra nytår 44 ved brigaden. Gift med sin kusine Bodil Høgsbro Østergård, 2 børn, tvillinger, adopteret: a) Jørgen, gift 3 gange, 4 børn, b) Svend, 3 børn.

F5-4: Helga Margrethe (1854-1929). Konfirmeret 1869. Syg fra barndommen af - og død på Sct.Hans.

F5-5: Vilhelm (1855-1936)

I malerlære hos faderen, på højskole. I 1881 blev han gift med Marie Frølund. Mester 1888, overtog faderens forretning 1890, og han blev en meget anset håndværker.

Vilhelm havde stor interesse for ungdomsarbejdet i højskoleforeningen og for menighedslivet, først i Vartov, siden i valgmenigheden. 1893-1905 og igen 1913-25 var han medlem af bestyrelsen, og i 1925 blev han udnævnt til æresmedlem.

Vilhelm var en livsglad natur, og hjemmet på Gl.Kongevej 7 blev samlingsstedet for hele familien. Hans kone (f.1855 ligesom han selv) døde i 1925, og så overtog datteren Mildred husholdningen. Da Vilhelm i 1930 blev 75 år, fik han overrakt et album med billeder af alle slægtens medlemmer, og hans position som slægtens midtpunkt blev understreget på hans 80 års dag 12/10 1935, hvor man fra hele landet samledes til en storstilet fest i Forhåbningsholms Allé. Til lejligheden havde digteren Marinus Børup skrevet en kantate. Vilhelm døde i 1936, 81 år gammel. Han og Marie fik 5 børn, men kun ét af dem fik afkom her i landet.

Vilhelm
og
Marie
(Harald)

1. Dagny (1882-), lærerinde i København, ugift
2. Asger (1884-), elektriker i Middelfart, gift 1905, 4 børn:
 - a) Elisabeth (1906-), gift 2 gange, 1931 med lærer Chr.Fr.Behrendt, 3 børn, b) Egil (1909-), repræsentant, løjtnant i livgarden, aktiv i terrænspport og svømning m.v., aktiv i modstandsbevægelsen (byleder i Middelfart), gift 1936, 2 børn, c) Ove (1912-), bestyrer, gift, 2 børn, d) Niels Vilhelm (1916-), elektriker, ansat i faderens forretning, gift, 2 børn.
3. Mildred (1886-1964), husligt arbejde i England 1909-14, lærerinde i gymnastik og håndarbejde, ugift.
4. Erling (1888-), udd. gartner, udv. 1911 til Argentina
5. Øjvind (1894-1935), udvandrede ca. 1912 til USA, styrmand

Bennike - Slægtsfest - 1935

Bennike - Slægtsfest - 1935 / Tekst til billedet

Vilhelm fyldte 80 år den 12.oktober 1935 og havde samlet slægten - og enkelte andre - til fest i højskoleforeningens bygning (nu menighedshus) ved Immanuelskirken på Forhåbningsholms Allé.

Der er 72 personer på billedet, men kun ca. 2/3 af dem er identificeret.

Den ældste generation på billedet (Lines børn og deres ægtefæller) er placeret på 2.række, til højre for det store hvide kravebryst:

Trine Kjær (1b), Valdemars anden kone

Aage (15)

Gudrun (12), gift Larsen

Vilhelm (5)

Ingeborg (13), gift Schjørring

Estrid Høgsbro (3a), Ferdinands kone

Et par mere fra denne generation var endnu i live i 1935, men forhindret i at deltage: Sigrid la Cour Tybjerg (6b, syg) og Johannes (7, i Argentina).

De fleste deltagere er af næste slægtled. I tredje række ses Aages søn Harald (15-1) med hånden på brystet, og hans kone Johanne knæler i første række helt til venstre. De to officerer til er Helge og Vagn Bennike, de to ældste sønner af Ferdinand. Af Frithiofs søskende er identificeret Jutta og Torbjørn (bagved til højre).

Børnene i første række er næste slægtled igen, f.eks. er nr.3 i matrostøj Knud Aage, søn af Harald (15-1).

F5-6: Andreas Christian (Kristian) (1857-98) = F2. Omtales i afsnit 10.

F5-7: Johannes (1858-1942)

Johannes blev som barn angrebet af en rygradsbetændelse, der i flere år bandt ham til sengen. Sygdommen blev dog kureret, men han måtte gå med pukkelryg resten af livet. Han kom i lære som billedskærer og medvirkede ved restaureringen af Frederiksborg Slot. På højskole. Huslærer på Mors. Lærer på Galtrup Højskole (på Mors). Gift 1886 med Kathrine Andersen (1857-1929)

Johannes
og
Kathrine
1921
(Harald)

På opfordring rejste han i 1888 til Tandil, den danske bosættelse i Argentina, for at virke som lærer, men arbejdet blev en skuffelse. Johannes begyndte så igen at arbejde som billedskærer, men de havde det meget trangt. 1896 flyttede familien til Buenos Aires, hvor han fik værksted, og omkring 1900 blev Johannes redaktør af det danske blad "Skandinaven". Senere udgav han sit eget blad "Syd og Nord", og det blev en succes.

1924 fik man en dansk præst til Buenos Aires. Johannes besøgte Danmark to gange, 1921 sammen med Kathrine og 1933 alene, eftersom Kathrine døde i 1929. Selv døde han i 1942 og blev således 84 år.

Johannes har udgivet flere bøger: Dansk-spansk og Spansk-dansk Ordbog samt "Danske episoder ved La Plata-floden", København 1936.

Kilder til dette afsnit er bl.a. Lars Bækhojs biografi i Højskolebladet 1943 og bogen "Johannes og Kathrine. En sandfærdig fortælling fra Danmark og Argentina" af Oluf Johansen, trykt i Buenos Aires 1945 i 200 nummererede eksemplarer, 121 sider. Beretningen begynder med brødrene Benneckes udvandring til Danmark 1795. (Jeg har en fotokopi af eks.no. 074).

Johannes og Kathrine fik 6 børn, hvoraf dog 1 døde som spæd, alle piger, så de har ikke bidraget til at udbrede navnet Bennike i Sydamerika.

Johannes og Kathrine med deres 5 piger.
Nævnt efter alder er det Ragnhild,
Hjørdis, Gunild, Sigrun og "Mimi"
Billedet må være taget omkr. 1910
(Harald)

1. Ragnhild (1887-), født på Mors før udvandringen i 1888, elev på Vallekilde Højskole 1906-07 og senere på flere besøg i Danmark. Gift 1914 med grosserer Stephan Thomsen (1887-1964) fra Lemvig. I 1949 stiftede han et legat i Lemvig, og jeg har en interessant avisartikel om ham fra 1954. 2 børn: a) Bertel, død som spæd, b) Erik, f.1923, elev på sløjds skolen i Askov 1939-40, agronomisk ingeniør, leder af faderens firma fra 1960, gift 1955 med Siri Kastrup, 2 børn
2. Hjørdis (1889-1949), elev på Askov Højskole 1910-11, gift 1914 med enkemanden, kunstmaler Cesar Boggio (1857-1922), der var født i Italien. Hjørdis fik 1 barn: a) Hilda (1915-44), på Snoghøj Gymnastikhøjskole 1937, gift 2 gange, 3 børn.
3. Rigmor, død som spæd 1891
4. Gunild (1893-), på Roskilde Højskole 1911, gift 1915 med grosserer Carl Christensen fra Kolding, kompagnon med Stephan Thomsen. Ingen børn.
5. Sigrun (1894-), student 1914, i Danmark sommeren 1915, gift 1916 med Kristian Ørberg (1885-) fra Knebel på Mols. Han var direktør for Ford Motor Co. i Sao Paulo i Brasilien. 5 børn: a) Inga (1917-), gift 1942 med Torben Rasch (1903-) fra Randers, elektroingeniør. 2 børn, hvoraf Christina i 1964 studerede ved Københavns Universitet, b) Gunnar (1919-), student fra Herlufsholm, ingeniør, uddannet i USA. Gift 1951 med sygeplejerske Sonia Ramos, 3 børn. c) Carl Vagn (1920-), student fra Herlufsholm, ingeniør, uddannet i USA, gift 1947 med Kari Sønnervig (norske forældre), 2 børn. d) Børge Christian, (1923-), ingeniøruddannet i USA, gift med Eleanor Reed, født i USA, 4 børn. e) Carsten (1926-), ingeniøruddannet i USA, gift 1954 med Ellinor Gregorius (af hollandsk-tysk afstamning), 3 børn.
6. Marie Nicoline/Nicolasa Maria/"Mimi" (1898-), på Skibelund Efterskole 1915, uddannet som sygeplejerske, gift 1939 med læge ~~Parietti~~ Parietti (1890-1955), Uruguay. Ingen børn

F5-8: Laura (1860-1904), husbetyrerinde for Valdemar i Vallekilde 1888-90, blev gift med tømremester Kristen Egsgaard (1860-1913) i Vejstruprød ved Kolding. De fik 3 børn, der blev forældreløse i en ung alder samt 1 plejebarn (Olaf):

1. Ejnar, arkitekt, udvandrede til Canada
2. Signe endte på åndssvageanstalt
3. Valborg, udvandrede til USA, hvor hun i 1933 omkom ved en juletræsbrand.

F5-9: Peter Outzen Boisen Bennike (1862-64) - Død som barn

F5-10: Dagmar Sofie (1864-65) - Død som barn

F5-11: Asger (1866-77) - Død som barn

F5-12: Gudrun (1867-)

Gudrun var 1885-88 husbestyrerinde for broderen Valdemar i Vallekilde, og derefter arbejdede hun hos sine forældre, til hun i 1891 blev gift med Jens Larsen (1860-93). Han var sømand, tog styrmandseksamen 1887 og fik eget skib i 1889, skonnerten "Fremad". I 1891 byggede de hus ved Fakse Ladeplads med hjælp fra Jens' bror, den senere kunstmaler Niels Larsen Stevns - men ægteskabet kom kun til at vare i $2\frac{1}{2}$ år: I sommeren 1893 rantes Jens af et ulykkestilfælde, idet en kridtblok faldt ned over ham under indladning ved Stevns Klint, og han døde et par måneder senere.

Gudrun og Jens Larsen
(Harald)

Laura (se side 37)
(Harald)

Efter Jens' død lod Gudrun en fremmed føre skibet i nogle år, og så startede hun en privatskole i Fakse Ladeplads. Fra 1931 boede hun i København. Gudrun og Jens fik 2 børn, der senere ændrede deres efternavn Larsen til Larsen Bennike.

1. Sigrid (1892-). Medhjælper ved undervisningen i moderens skole, elev på Vallekilde Højskole 1911, husholdningskursus på Ankerhus 1919, kursus på væveskolen i Haslev. 1926 gift med kommunelærer Tage Mortensen (1901-). Ingen børn.
2. Jens (1893-). 1909-21 ved postvæsenet. Gift 1919 med Signe Sørensen. 1921 prokurist i svigerfaderens firma, murer- og entreprenørfirmaet N.Mikkelsen Sørensen. Medstifter af handelsfirmaet "Sønderjydsk Teglintudstri" 1921, firmaet overtaget alene i 1945. Bestyrelsesmedlem i flere ejendomsselskaber. Medlem af menighedsrådet for Københavns Valgmenighed 1935, formand fra 1948. 5 børn: a) Arne (1920-). Radiotelegrafist. Har skrevet bogen "Gnisten på eventyr", København 1945. Gift 1944, skilt 1948. 1 barn. b) Kaare (1922-). Handelsuddannet, fuldmægtig. c) Niels (1925-). Uddannet som murer, men erhvervsskifte p.gr.a. ryglidelse. Repræsentant. Gift 1944. Stor fodboldspiller: Danmarks mester med KB 1949 og 50, fast mand på landsholdet, professionel i Italien og Frankrig ca. 1951-54. d) Ejvind (1932-). e) Olav (1932-), tvilling med Ejvind.

F5-13: Ingeborg (1869-1953). Gift 1901 med Carl Schjørring (S2).
Omtales i afsnit 13.

F5-14: Svend (1870-70). Han blev kun 14 dage gammel.

F5-15: Aage (1872-1958)

Modellsnedker 1891. Aftjente sin værnepligt i søværnet og holdt bryllup 1896 i den nyopførte Immanuelskirke med Ane Johanne Christensen (1863-1929), lærerinde fra Frk.Zahles Seminarium. De havde truffet hinanden flere år tidligere til dilettantkomedie hos Vilhelm Bennike. Samme år, 1896, fik Aage stilling i Kolding som leder af modellsnedkeriet, senere kalkulator, på "Konstantin Hansen & Schrøders Maskinfabrik". (En af direktørerne, Jens P. Schrøder, var søn af Ludvig Schrøder, Askov, og gift med Peter Schjørrings (S6) datter Helga). Her arbejdede Aage i 50 år!

Aage var levende interesseret i politik, og gennem broderen Valdemar blev han grebet af georgismens ideer. Han gik dog ikke ind i Retsstatspartiet, men tilsluttede sig det Radikale Venstre fra dets dannelse i 1905. Gennem mange år, 1907-33, sad han i byrådet, valgt

af Radikale Venstre, og han blev æresmedlem af Kolding Bys Radikale Vælgerforening. Aage skrev, på sønnen Haralds opfordring, en selvbiografi "Minder fra mit liv" (ikke mangfoldiggjort). 4 børn

Aage Bennike
(Harald)

1. Harald (1897-1970). Fra 1929 praktiserende læge i Holsted St. Gift 1924 i Immanuelskirken med Johanne Tegltoft Jensen (1901-). Begge ægtefæller meget aktive i det lokale foreningsliv. Desuden gjorde

Harald og Johanne med deres 3 børn,
Knud-Aage, Else Margrethe ("Sys") og
Jens Hugo. Ca.1945. (Harald)

Harald gennem mange år et stort arbejde for at udforske Bennike-slægten, men hans indsats på dette felt omtales i efterskriften. Harald arbejdede til det sidste og døde af et hjerteslag under et patientbesøg. Harald og Johanne fik 4 børn, men det ene døde som spæd.

- a) Martha (1925-25), død som spæd. b) Knud-Aage (1926-88) læge i Grønland 1957-59, overlæge i Kolding. Gift 2 gange:
- 1) Kirsten Busk Jensen (polio 1952), lektor, 2 børn: Margrethe (f.49) og Kirsten (f.56).
 - 2) Lisbeth, 3 børn: Dorte, Anne og Anders.
- c) Else Margrethe ("Sys", f.1929), lærerinde, gift 1953, 4 børn.
- d) Jens Hugo (f.1938). Han er Johannes søstersøn, adopteret 1950, mekaniker, gift 1964, 1 barn.
2. Ingrid (1899-). Elev på Vallekilde 1919, gift 1920 med gartner Christian Madsen, Broager. Efter hans død 1933 drev Ingrid gartneriet videre, indtil det i 1952 blev overtaget af sønnen Frede. 3 børn: a) Haakon (1921-). Cand.mag, museumsarbejde, gymnasie-lærer. Gift 1948, 3 børn. b) Gunnar (1922-). Gartner, havebrugskandidat 1947, 1951 havearkitekt i Finland. Ugift. c) Frede (1925-). Gartner, overtog moderens gartneri i 1956. Gift 1951, 4 børn.
3. Svend Aage (1900-). Maskinarbejder, på musikkonservatoriet, smedemester i København. Gift 1929, 2 børn: a) Sigurd (1930-), cand.polit. 1957, 1961 leder af marketingsfirmaet "Consulta". Gift 1956 med Bodil, også cand.polit, Barn: Anne f.1962. b) Leif (1943-).
4. Ester (1903-62). Lærerinde, fra 1952 til sin død ved Bordings Friskole i København. Gift 1927 med Holger Gundersen (1902-), kontoruddannet, fuldmægtig. 2 børn: a) Inge, dødfødt 1928, b) Jørgen Gundersen (1931-), fra 1963 praktiserende læge i Ørbæk på Fyn. Gift 1956, 3 børn.

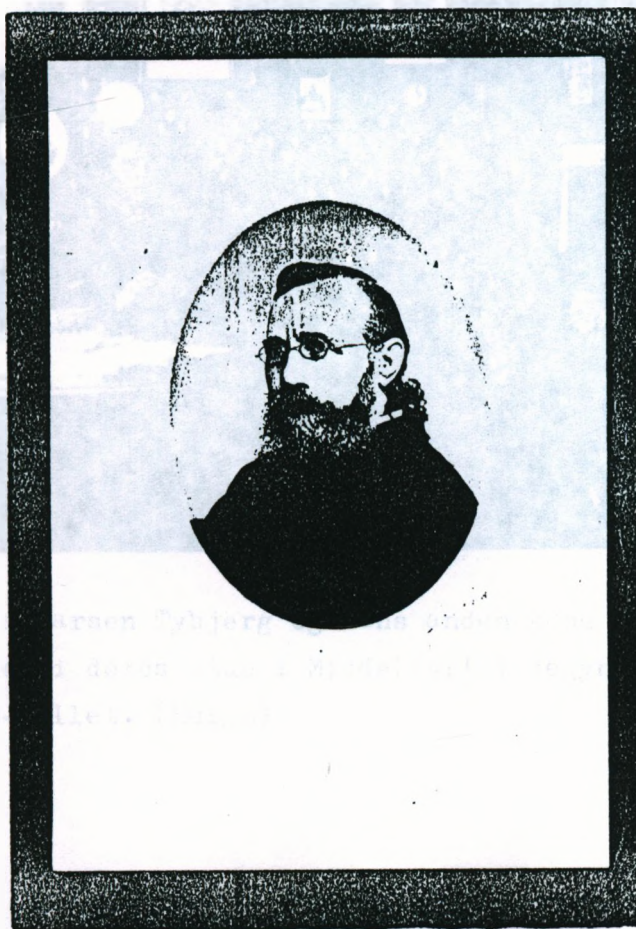
F5-16: Jutta Marie (1875-82) - Død som barn

Dermed havde Line på 26 år født 16 børn!

8.

SIGRID LA COUR TYBJERGS FÆDRENE OPHAV. TYBJERG

Sigrids farfar var fæstehusmand og daglejer i Tybjerg Sogn (mellem Ringsted og Næstved). Han hed Lars Jensen (F12) og var gift med Kirsten Jensdatter (F13). Deres søn fik navn efter fødesognet. Niels Larsen Tybjerg (F6) tog lærereksamen fra Lyngby Seminarium (i Djursland) 1855 og var derefter i nogle år huslærer, bl.a. hos pastor P.C.la Cour (F14) med hvis datter, Karen Marie la Cour (F7), han blev gift i 1863.

Niels
Larsen
Tybjerg
1831-1917
(Helga)

1860 blev han lærer ved Middelfart kommunale skolevæsen. Byen havde 3 offentlige skoler, og Niels Larsen Tybjerg blev enelærer ved "Frisikolen", men 1871 tog han sin afsked og oprettede sin egen private

Friskole, som han drev, indtil sygdom tvang ham til at holde op i 1897. Han var åndsfrisk til han døde som 86-årig, og hans hjem var gennem mange år midtpunktet for byens grundtvigske kreds.

Niels Larsen Tybjerg var gift to gange. Først med Karen Marie la Cour, der døde allerede 1876 i en alder af 37 år, og med hende fik han 7 børn, der omtales i næste afsnit.

Senere giftede Niels Larsen Tybjerg sig med Christine Hansine Lorentsen (ca. 1853-1923), og med hende fik han yderligere 5 børn: Karen Marie (f.1878), Gunnar, Bent, Aksel og Sigurd (f.1885) - alle med efternavnet Tybjerg (naturligvis uden la Cour).

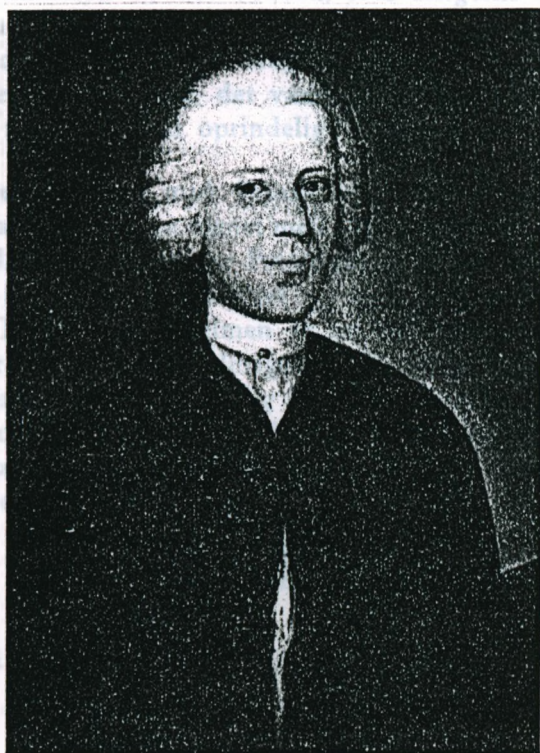
Niels Larsen Tybjerg og hans anden kone Christine sidder i deres stue i Middelfart i begyndelsen af 1900-tallet. (Helga)

9.

SIGRID LA COUR TYBJERGS MØDRENE OPHAV. LA COUR

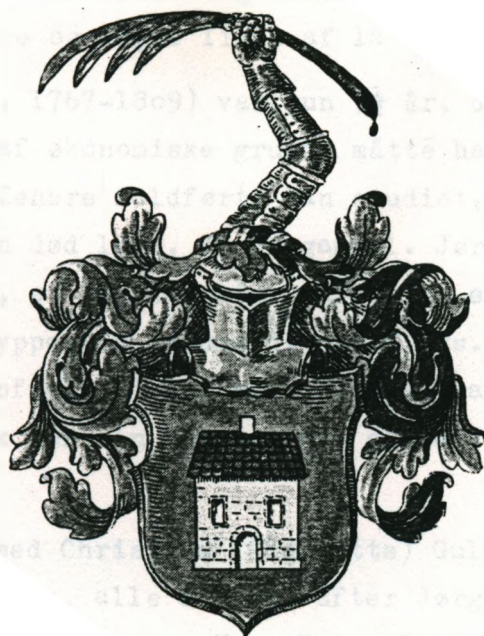
Sigrids mor Karen Marie (F7) var født la Cour - og denne gren af Frithiofs slægt er grundigt beskrevet i flere udgivelser, hvoraf især må nævnes "Slægten la Cour" (1.udg. 1917, 2.udg. 1951, Tillæg 1965). Hovedmanden bag dette slægtshistoriske arbejde er L.F.la Cour (1869-1951, akademikasserer i Sorø, bror til Vilhelm la Cour). Omfanget af de registrerede personer er i 2.udg begrænset til mandlige efterkommere af "stamfaderen", dog noteres også de kvindelige efterkommeres ægtefælle (f.eks N.L.Tybjerg) og deres børn (f.eks. Sigrid) i kantet parentes!

Stamfaderen til den danske la Cour-slægt er Pierre Lacour (1716-75), der som 16-årig indvandrede til Danmark i 1732 for at undervise i fransk på en herregård i Jylland.

Pierre Lacour
1716-75
Gengivet efter
maleri i
"Slægten la Cour"
2.udg. 1951

Hans forældre var begge franske, men var flygtet til Tyskland, måske fordi de som huguenotter (protestanter med tilknytning til Calvin)

SLÆGTSVAABNET

Oprindelsen til det Vaaben, som Slægtens Stamfar, Pierre Lacour, førte, er endnu i Dag ukendt, og da Vaabnet af denne Grund siden har været brugt af Slægtens Medlemmer i noget forskellig Form, har det været naturligt ad heraldisk Vej at søge fastslaaet dets oprindelige Udseende.

Efter Samraad med Dansk Heraldisk Samfund er derfor hosstaaende Vaaben tegnet med følgende Farver, der maa regnes for Slægtens Farver for Fremtiden: Skjoldmærket er et hvidt Hus i Konturer med Port og to Vinduer og rødt Tag paa blaa Bund. Paa Hjælmen er en sølvharniskklædt Arm, der griber om en grøn Palmegren med rød Stilkspids og Draabe. Hjælmklædet er indvendig Sølv og udvendig til den ene Side rødt og den anden blaat. Herved symboliseres baade danske og franske Farver sammen med »Sydens« Palmegren brutalt udrevet af Hovedstammen.

Ovenstående er gengivet efter
"Slægten la Cour", 2.udg.1951

havde mistet deres religionsfrihed i 1685 - og sønnen Pierre blev derfor født i Tyskland og voksede op i Halle i Sachsen.

Pierre Lacour underviste på flere herregårde, blev sekretær og ridefoged - og fra 1759 til sin død i 1775 var han forpagter af godset Strandet ved Skive. Han er Frithiofs ane nr. F56.

Pierre Lacour blev gift to gange og fik med Margrethe Susanne Herzberg 8 børn, bl.a. Niels, og med sin anden kone, Christiane Frederikke

Nohr (F57), fik han 2 børn, bl.a. Jørgen (F28). Af sønnerne var det kun de to nævnte, der efterlod sig afkom, og de blev således ophav til henholdsvis ældre og yngre linje af la Cour-slægten.

Jørgen la Cour (F28, 1767-1809) var kun 7½ år, da hans far døde. Han læste teologi, men af økonomiske grunde måtte han bryde af og blev i 1789 degn i Odder. Senere fuldførte han studiet, men forblev som degn i Odder til sin død 1809, 42 år gammel. Jørgen la Cour var kundskabsrig, musikalsk, et selskabeligt talent og en vindende personlighed - og dertil en ypperlig landmand, der f.eks. var foregangsmand med hensyn til kartoffelavl! Ved hans død gav hans yngre ven St.St.Blicher udtryk for sin sorg gennem digtet "Ved Jørgen Lacours død".

Han blev 1798 gift med Christine (Charlotte) Guldberg (F29, 1777-1826) og fik med hende 5 børn, alle drenge. Efter Jørgen la Cours død giftede hun sig i 1817 med præsten Hans Peter Barfoed, der havde været hendes første mands bedste ven (han havde i forvejen 7 sønner fra et tidligere ægteskab).

En af Christines sønner var Peter Christian la Cour (F14, 1805-65), og han var bare 4 år, da hans far døde. Han var ofte syg, men han blev da cand.teol. og præst forskellige steder, og i 1861 fik han sit ønske opfyldt om at ende i embedet ved kirken i Odder. 1848-52 var han medlem af folketinget.

I 1835 blev han gift med præstedatteren Caroline Jacobine Bregendahl (F15, 1809-71). Hendes forældre var provst Albert Philip Bregendahl i Skive og hans hustru Karen Marie Mørch (F30 & 31). L.F.la Cour beskriver Caroline Jacobine som "en inderlig from, blød og kærlig sjæl, der bar på et skrøbeligt legeme fra ungdommen af". Trods parrets fysiske handicap fik de dog 8 børn.

Det skal bemærkes, at Caroline Jacobines bror, L.N.Bregendahl blev en fremtrædende politiker, der var formand for Folketinget 1859-70.

Blandt børnene var Karen Marie la Cour (F7, 1839-76). Hun var hjemme, indtil hun 1863 blev gift med Niels Larsen Tybjerg. L.F.la Cour skriver om hende: "Hendes stille og arbejdsomme liv randt hen i skjul for verden, men hun var altid frimodig og glad, selv under små og fattige forhold". Hun døde 1876 efter 11 ugers sygeleje, men da havde hun også på 13 år født 7 børn(!), hvoraf så endda kun de 3

nåede at blive voksne: Sigrid (F3) omtales i næste afsnit. Jens la Cour Tybjerg var redaktør i Næstved og boede senere i villa "Knolden" i Rødovre, 4 børn, bl.a. Gudrun / "Tut", der blev læge. Og endelig Kristian la Cour Tybjerg, der blev gartner i Middelfart og fik 5 børn: Johannes, Knud, Niels Larsen Tybjerg gift med Herdis Bennike Sorgenfri, Folmer og Sigrid.

Karen Maries søster Georgia la Cour (1844-1930) skal lige nævnes. Hun blev i 1874 gift med Knud Hansen Pedersen (1842-1922), og de startede i 1874 friskolen i Skibelund, der senere også blev efterskole - og i Skibelund Krat står der en mindesten for de to.

Karen Marie la Cour
1839-76 (Helga)
Dette billede er gengivet
i "Slægten la Cour",
men kun i 1.udg.1917.

10.

SNEDKERMESTER KRISTIAN (A.C.) BENNIKE,

HANS TO KONER OG DERES BØRN

Lines 6. barn, den senere snedkermester, hed Andreas Christian Bennike, men han benævnes i kilderne almindeligvis Kristian, og det vil jeg da også gøre.

Kristian Bennike (F2, 1857-98) er døbt og konfirmeret i Vartov kirke. Han kom i snedkerlære og var 1876-77 elev på Askov Højskole. Som ung svend kom han til Middelfart for at bestyre snedkerforretningen efter afdøde snedker Christen Holt. Denne efterlod sig enken Johanne Boline Holt f. Caspersen (ca.1846-89) og 3 børn. Den ældste var Abelone Marie Holt ("Lone"), født 1872, og de to yngre hed Niels Holt og Peter Holt (Frithiofs stedsøskende).

I 1880 blev Kristian og Johanne gift, og de fik 4 børn (nr. 1-4), Frithiofs halvsøskende.

Efter Johannes død i 1889 sad Kristian som enkemand med 3+3 børn (1 var død), men 1891 giftede han sig igen med Sigrid la Cour Tybjerg (F3, 1868-1937). De fik 5 børn (nr. 5-9), men 1 af dem døde som spæd.

Sigrid var datter af Niels Larsen Tybjerg og Karen Marie la Cour, men hun var kun 8 år, da hendes mor døde, så hun er vokset op med Christine som stedmoder. De boede i Middelfart ligesom Kristian Bennike, så det er sandsynligt, at han har hørt til den grundtvigske kreds, der samledes om Tybjerg - i hvert fald blev Kristian og Sigrid gift i 1891.

Som omtalt tidligere var det netop ved denne tid, at Kristians forældre, malermester ACB og Line, boede i Middelfart, 1891-92.

Kristian passede sit værksted og underviste på Teknisk Skole, men fik også tid til at dyrke sine politiske interesser som tilhænger af det Radikale Venstre. I mange år var han medredaktør af Middelfart Venstreblad, og fra 1894 til sin død var han medlem af byrådet i Middelfart. Han døde 25/2 1898, kun 41 år gammel.

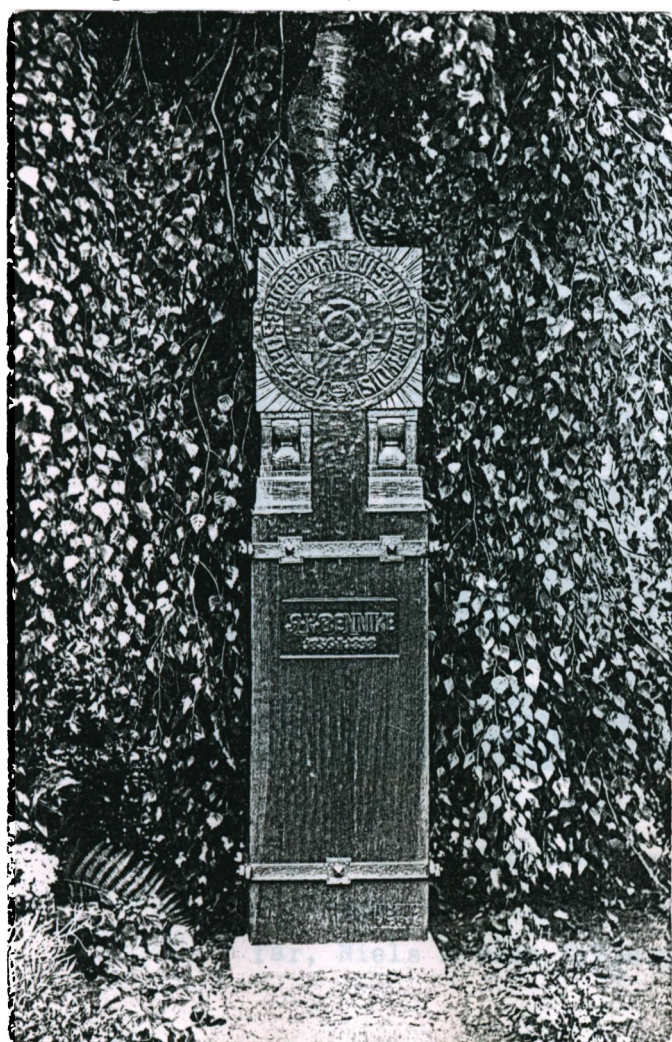
Teksten fortsætter på side 52

Kristian Bennike
med sin anden kone,
Sigrid la Cour Tybjerg

Kristian Bennike
(Begge billeder:
Helga)

Dette er formodentlig det oprindelige monument (af træ) på Kristian Bennikes gravsted i Middelfart. Teksten er:
Øverst: Bær os på børnevis
ind i paradis.
Midt på: A.K.Bennike
1856-1898
(Kristians fødselsår må være 1857!)
(Kirsten)

Frithiof og Torbjørn
(Helga)

Sigrid la Cour Tybjerg
med en baby, formodent-
lig Frithiof (Helga)

"Det gamle hjem i Middelfart" ca. 1905.
Sigrid med Andreas/AK og Marie/"Søster"
På væggen ses bl.a. et billede af Sigrids
far, Niels Larsen Tybjerg (Helga)

Sigrid la Cour Tybjerg (1868-1937) med sin børneflokk
i Middelfart, fotograferet omkring år 1900.

Børnene er Johannes tre (Dagmar + tvillingerne Kristian og Jutta) samt Sigrids egne fire.

Bagved: Kristian og Jutta (1883).

Mellemste række: Dagmar (1880), Sigrid med "Søster" (1897), Frithiof (1892).

Foran: Torbjørn (1893) og Andreas/AK (1895) (Helga)

To billeder af Sigrid. Billedet til venstre er taget i "Asgers have" (Asger må være Vilhelms søn, F5-5-2) (Helga). Billedet til højre er fra 1920 (Kirsten)

I sin nekrolog 28/2 1898 skriver Middelfart Venstreblad bl.a.: "Han har i de sidste 3-4 år lidt af sukkersyge.... I politisk henseende så han et ideal i afdøde folketingsmand Berg (Chresten),^{og} dennes ord "Gå aldrig på akkord med uretten" kunne passende sættes på den fane, hvorunder Bennike kæmpede. Han var en dygtig håndværker I sin familie og nærmeste omgangskreds var han elsket for sit lyse syn på livet".

Da Kristian døde sad Sigrid alene med 7 børn: Johannes 3 store (15-18 år) og hendes egne 4 (1-6 år), og hun fik nogle strenge år med at klare en nøjsom tilværelse for børnene og sig selv. Hun overlevede Kristian i 39 år, men en voksende senilitet prægede hende i de sidste år, inden hun døde i 1937, 69 år gammel.

I et brev til Harald skriver Frithiof om sin mor: "Mor havde i arv fået en høj intelligens og et varmt og trofast hjerte, og hun fik i sit liv/rig lejlighed til at udnytte begge dele - både i sit fattige, men åndeligt rige barndomshjem og i sit eget hjem, hvor hun måtte

tage sin del af den byrde, som små kår, mange børn og hyppig sygdom lægger over et hjem. Efter fars død førte hun med opslidende energi og stor forsagelse forretningen og hjemmet med 7 børn videre. Senere solgte hun forretningen og ernærede sig dels ved en lille tricotageforretning, og dels ved syning af drengetøj. Mors lyse tro på Guds kærlighed og nåde var ukuelig. Hun tog levende del i det grundtvigske åndsliv både i højskoleforeningen og i menigheden, som valgte hende til medlem af menighedsrådet. Alt for tidligt blev mor slidt op. I 1930 måtte hun tage bolig hos os, da hun ikke kunne klare sig selv, og 17/1 1933 blev hun indlagt på Nykøbing Sindssygehospital, hvor hun døde den 16. januar 1937".

Kristian fik med sine to koner 4+5 børn, hvoraf 3+4 nåede at blive voksne. Personer, der i det følgende er markeret med et bogstav, er fætre/kusiner til Frithiofs børn.

Johannes børn:

1. Dagmar (1880-). 1894 fik hun tuberkulose i det ene ben, som måtte amputeres i 1904. Gift 1903 med snedkermester Jørgen N. Sorgenfri (1878-1964). (Han er opført på stamtavlen for slægten Fink). Han var født ved Christiansfeld, altså syd for den gamle grænse, og han var i 1892 kommet i snedkerlære hos Kristian Bennike - og derved lærte han Dagmar at kende. Deltog i 1. verdenskrig 1915-18. Formand for snedkerlauget i Haderslev 1924-44. 8 børn:
 - a) Arne Sorgenfri (1904-31), ugift.
 - b) Gunnar Bennike Sorgenfri (1906-), snedkermester, formand for snedkerlauget i Haderslev 1944-52. Gift. 3 børn.
 - c) Herdis (1908-). 1931-48 bosat på Island. Gift 1931 i Reykjavik med gartner Niels Larsen Tybjerg (sønnesøn af F6, NLT - søn af gartner Kristian (Peter Christian) la Cour Tybjerg i Middelfart). 7 børn, hvoraf datteren Ragna i 1961 blev gift med fætteringeniør Bent Aldrich.
 - d) Hans (1911-), isenkræmmer, gift, 2 børn.
 - e) Asger (1913-13), død som spæd.
 - f) Ingrid (1915-), gift 1936 med Aldrich. 4 børn: den ældste søn Bent gift med kusinen Ragna Tybjerg, og sønnen Jørgen Aldrich blev journalist og vinspecialist.
 - g) Asger B.S. (1919-), arkitekt, gift, 4 børn
 - h) Ejnar B.S. (1923-), VVS-mester i Sønderborg, gift, 3 børn.
2. Kristian Holt Bennike (1883-1926), fra 1912 snedkermester i Odense. Gift 1911 med lærerinde Bodil Poulsen Krogsgaard, 3 børn:

- a) Aase, gift, ingen børn.
 - b) Poul (1914-), lærer, gift 1947, 2 børn
 - c) Jørgen (1918-), arkitekt i Odense, gift, 4 børn
3. Jutta (1883-1949), tvilling til Kristian, gift 1910 med Peder Jørgen Pedersen. Frithiofs børn har besøgt dem på Amager. 3 børn:
- a) Dan Bennike Pedersen (1912-44), gartner i Ballerup, gift 1940, død af hjertesygdom, 1 barn: Svend Bennike, læge ved Solrød.
 - b) Uffe Bennike Pedersen (1913-53), ingeniør, gift 1941 med Minna Høj Hansen (1915-). Omkring 1926 har Uffe afskrevet "ættetavler" fra Valdemar (F5-1). Også han døde af hjertesygdom. 1 barn: Bjørn Pedersen, navneforandring til Bennike (1944-), højskolelærer, digter, 1 barn.
 - c) Vagn Bennike Pedersen (1915-), forretningsfører i FDB, gift med Grethe Eckmann.
4. Asger Immanuel (1886-87) - Død som spæd

Sigrids børn:

5. Frithiof (F1, 1892-1965). Omtales i afsnit 14.
6. Torbjørn (1893-1968), ingeniør, direktør, i Amerika 1916-20, fra 1927 medindehaver af ingeniørforretningen "Trium" i København med fremstilling af pumper og ventilatorer, 1943-46 medlem af Københavns Borgerrepræsentation (Radikale Venstre). Gift 1.gang med "Sine", Hansine Amanda Nielsen (1893-), ægteskabet opløst 1938, 3 børn (a,b,c). Gift 2.gang med Helga Bonderup (1901-), 1 barn (d).

Torbjørn,
Frithiofs bror
(Kirsten)

- a) Sonja (1914-), husholdningslærerinde, gift 1938 med gårdejer Niels Ejnar Nørskov, 2 børn : Tenna (f.1941) og Varla (f.1946).

- b) Keld (1923-), fra 1951 dyrlæge i Kirke Helsinge ved Gørlev, gift 1949 med Grethe Veit (f.1928), 5 børn: Jytte (f.1950), Eva (f.1953), Ole (f.1955), Lone (f.1956) og Peter (f.1963).
- c) Anker (1932-), civilingeniør, direktør på "Trium", gift, 1 barn.
- d) Ulla (1939-), cand.jur., gift 1963 med Mogens Aalund. Ulla har 2 børn: Søren og Anne.
7. Olav (1894-94) - Død som spæd.
8. Andreas Christian, kaldet Andreas eller AK (1895-). 1933-63 bagermester i København, gift 1921 med Astrid Findsen. 3 børn:
- a) Finn (1925-25), død som spæd.
- b) Bo (1926-), tømrermester, gift, 2 børn.
- c) Ib (1928-46), død af meningitis.
9. Karen Marie, kaldet "Søster" (1897-), gift 1924 med Alfred Jacobsen (1897-), mejeriejer, senere kioskejer i København. 2 børn:
- a) Inge (1925-), tandlæge i Skørping. Gift 1.gang 1948 med Børge Sigvardt, cand.pharm. (1921-54), 1 barn: Peter (1950-), lærer, gift med Birgitte, 2 børn: Jesper og Chris. Inge gift 2.gang 1967 med Poul Buur Larsen, også tandlæge i Skørping.
- b) Ragna (1936-36), død som spæd.

II

Sofies ophav

	XVI ↑	XIV ↑	VII ↑	VII ↑													VI ↑
Anetavle for Sofie Schjørring																	
V	Jens Kjeldsen Schiørring 1762-1845 præst & provst, Jebjerg	Marie Elisabeth Dorothea Scharschou Schiwe 1773-1852	Nikolaj Riise Ring 1754-1816 organist, Skive	Caroline Frederikke Svindt 1765-	= S16	= S17	Carl Frederik Akkermann købmand, Aalborg	Christiane Charlotte Elisabeth Friis	= S16	= S17	= S18	= S19	Hans Teilmann 1746-1822	Cathrine Margrethe Samsøe			
IV	S8 Mathias Jacob Schiørring 1797-1858 præst & provst Frøering Gift 2.g: MCH. Schönberg 1820-93	S9 Nicoline Ring 1792-1839	S10 Jacob Scharschou Schiørring 1803-85 købmand Aalborg	S11 Bolette Sophie Akkermann 1804-31	S12 = S8	S13 = S9	S14 Andreas Peter Johan Teilmann 1797-1883 præst Ormslev	S15 Anna Cathrine Høegh 1801-92									
III	S4 Jacob Bolle <u>Sophus</u> Schiørring 1829-97 manufakturhandler Aalborg		S5 Bolette <u>Sophie</u> Akkermann Schiørring 1831-92		S6 Caspar <u>Peter</u> Charles Schjørring 1831-1913 borgmester Kolding			S7 Elvira Teilmann 1830-80									
II	S2 <u>Carl Christian</u> Schjørring 1860-1925 præst og provst Tranebjerg Gift 2.g.1901 m. Ingeborg Bennike (1869-1953)						S3 <u>Signe</u> Solvejg Schjørring 1864-95										
I	S1 Sofie Schjørring 1893-1975																

11.

SCHJØRRING-SLÆGTENS HISTORIE TIL 5.GENERATION

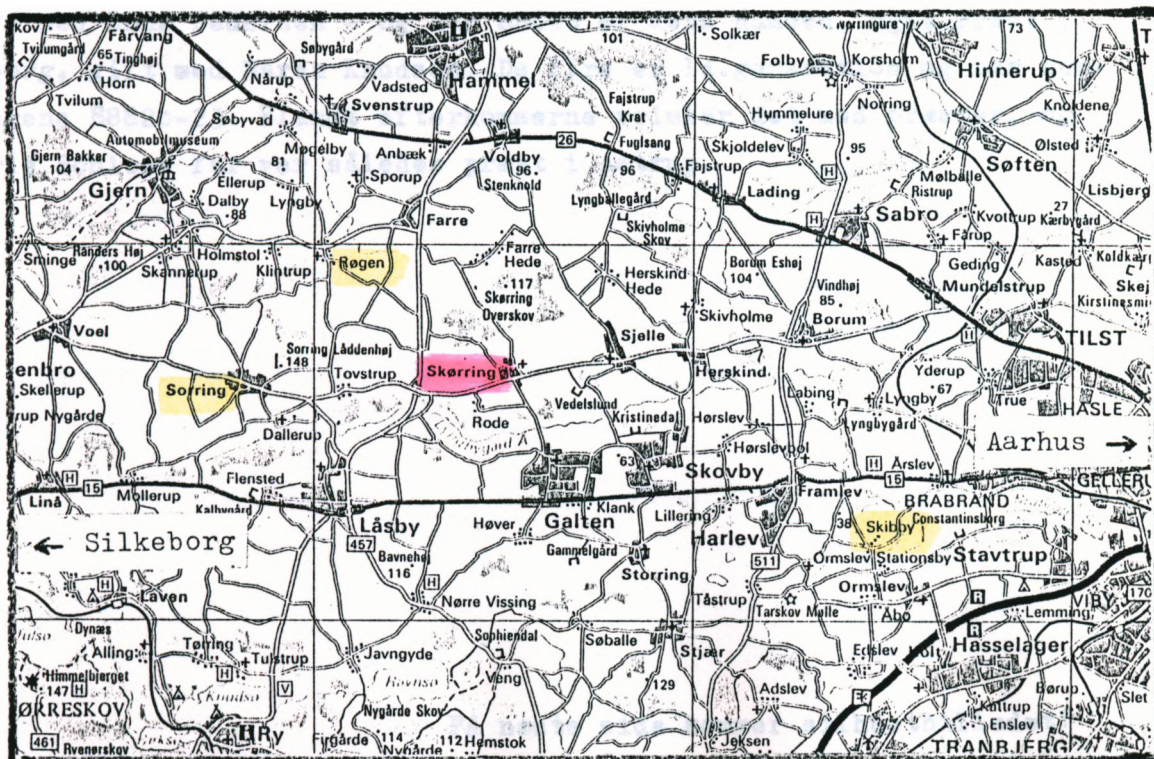
Schjørring-slægten kan føres meget langt tilbage i tiden.

Den ældste kendte ane er Jes Bundissen, der var selvejerbonde i Sorring (v.f.Århus) omkring 1475 (Årbog for Århus Stift 1938, side 8). Hvis Sofie regnes for 1.generation, så er Jes 16.generation og har anenummer S33728. Der er imidlertid 32.768 aner i alt i 16.generation, så Jes repræsenterer kun 0,003 % af Sofies "arvemasse"!

De følgende slægtled har bl.a. tilknytning til Oustrupgård i Røgen Sogn (v.f.Århus), og i Røgen kirke findes en ligsten for ane nr. S2108 fra 12.generation, Sejer Andersen Bonde, der døde 6/9 1598 - han sad i Oustrupgård og var desuden ridefoged i Gjern Herred.

En anden gren nedstammer fra Niels Lett (ca.1550-ca.1616), der var kronens fæstebonde i Skibby (v.f.Århus). Han er 11.generation og har anenummer S1040.

Efter at denne gren havde haft nærkontakt i 8.generation med en efterkommer af Jes Bundissen, møder vi Maren Madsdatter Lett (1683-1730), 7.generation, anenummer S65, - og nu bliver det interessant!

Maren var gift to gange. Først med Niels Christensen, der var gårdmand i Skerring (v.f.Århus), og da han døde ca.1705, giftede hun sig med en anden gårdmand i Skerring, der hed Simon Sørensen Dyhr (1667-1752). Maren fandt på at give sine børn familienavn efter landsbyen, men navnet Skerring blev fikset lidt op, så det blev til Schierring. Stavning med i og j veksler, men Sofies gren bruger fortrinsvis j.

Gennem sine to ægteskaber blev Maren stammoder til to grene af Schierring-slægten (stamtavle kan ses i Dansk Biografisk Leksikon, 3.udg. 1983). Hendes afkom med Niels har gennem de næste to århundreder fostret en række fremragende musikere, men det er i Simons efterslægt, at vi finder Sofie.

Simons søn, Mads Simonsen Schierring (1721-ca.1764), var forpagter af Egensekloster (s.f.Ålborg) og gift med præstedatteren Mette Cecilie Budtz, og de fik sønnen Jens Kjeldsen Schierring (1762-1845), der står på Sofies anetavle som nr. Sl6. Han blev sognepræst i Jøbjerg og desuden provst.

Hans kone, altså ane nr. Sl7, hed Marie Elisabeth Dorothea Scharschou Schiwe (1773-1852). Også hendes slægt kan føres mange generationer tilbage, idet hendes to eldste kendte aner begge er født ca.1506. Det er Thøger Jensen Lørenbalch, sortebredremunk og præst i Viborg, gift med Anne Pedersen - og den anden er Jens Hansen, også præst i Viborg, gift med Maren Knudsen. De fire er 14.generation og har anenumrene 88820-23. Blandt efterkommerne vrimer det med præster, og Marie Schiwes far var således præst i Astrup.

På næste side kommer silhuetbilledet!

Her er nogle af de gamle Schiørring'ere stillet op i profil:

Parret i midten med front mod hinanden er de to forannævnte Jens Kjeldsen Schiørring (S16) og Marie E.D.S. Schiwe (S17), og dertil kommer 7 af deres 10 børn (3 døde som små). Fra venstre er det: Anne Marie Schiørring ("Tante Mikke", ugift), Johanne Bredsdorff Schiørring (død 1882), Marie Schiørring (gift Aabye) - forældrene - Mathias Jacob Schiørring (S8), Jacob Scharschou Schiørring (S10), en tidligt afdød søster, hvis navn ikke kendes, og endelig Diederik Frisenborg Schiørring (cand.teol., lærer).

Silhuettbilledets oprindelse og videre skæbne er ikke kendt, men måske kom originalen til Carl Schjærrings (S2) søster Ingeborg. Ovenstående udgave stammer fra en affotografering, som Kirsten har foranlediget omkring 1982.

SCHJØRRING OG TEILMANN. 4. OG 3. GENERATION

Mathias Jacob Schjørring (S8, 1797-1858) blev præst i Fruering (ved Skanderborg) og dertil provst. Han var gift to gange, først med Nicoline Ring (S9), der var datter af Nikolaj Riise Ring (S18) og Caroline Frederikke Svindt (S19). Nikolaj Riise Ring var postekspedient og organist i Skive. Hans far igen hed Jacob Riise Ring og var også organist i Skive. Anden gang blev Mathias gift med M.C.H. Schønberg (1820-93).

Nu bliver det indviklet på grund af to fætter/kusine ægteskaber: Som det fremgår af anetavlen er Mathias (S8-S12) og Jacob (S10) brødre. Deres børn er altså fætre/kusiner, og to af dem gifter sig, nemlig Sophus (S4) og Sophie (S5). Carl Schjørring (S2) har udgivet en bog om sin mor (S5): "Fru Sofie Schjørring. Et lille mindeskrift", 76 sider, Ålborg 1892.

Mathias (S8-S12) havde ud over Sophus (S4) også sønnen Peter (S6), og endnu en gang finder fætter og kusine sammen, idet Carl (S2) og Signe Solvejg (S3) bliver gift. Dette ægtepar bliver omtalt i afsnit 13.

Enkelte sidespring fra anetavlen:

Mathias(S8-S12) havde som nævnt sønnerne Sophus (S4) og Peter (S6), men også en tredje søn, Jens Schjørring (1825-1900), der blev sognepræst i Ørslev (ved Skælskør). Han er kendt som forfatter til salmerne "Kærlighed fra Gud" og "Herrens venner ingensinde mødes skal for sidste gang". Om sin første kone har han skrevet "Pastorinde Marie Schjørring 1824-1889. Et mindeskrift", 75 sider, København 1889.

Forfatteren Johanne Schjørring (1836-1910), født Krohn, var gift med en brodersøn til Mathias (S8-S12).

Sophus (S4) havde 8 børn, blandt dem Carl (S2) og datteren Ingeborg (1874-), der blev gift med Jacob Fr. Engberg, læge på Samse (i slægt med Sofies bror Sigurds kone Rita).

En sønnesøn af Sophus (S4) var højesteretsadvokat Geo (George) Koch Schjerring (1892-1952, Sofies fætter), der tog initiativet til udgivelse af "Stamtavle over familien Schjerring" 1931 af S.Otto Brenner. Geo var HRS fra 1926, ledende senior i Studenterforeningen 1927-28, ejer af slottet "Frydenlund" i Trørød, medlem af mange bestyrelser og var bl.a. med til at bygge Vesterport og Hotel Astoria. I januar 1947 fik han højesteretsdom som værnemager. 4 børn, bl.a. Ole, født 1924.

Tilbage til anetavlen:

Peter Schjerring (S6, 1831-1913) var jurist, medlem af folketinget 1866-76, højesteretssekretær, 1869 herredsfoged i Skalskø, og han sluttede sin karriere som byfoged og borgmester i Kolding 1877-1909. På rådhuset i Kolding hænger der et maleri af ham.

Han blev gift i 1857 med Elvira Teilmann (S7, 1830-80), der kom fra en anden stor præstefamilie, Teilmann, der er fyldigt omtalt i Paul Nedergaards bog fra 1954 "100 danske præsteslægter".

Peter (S6) og Elvira (S7) havde alt iberegnet 7 børn:

1. Hulda (1861-61), døde som spæd.
2. Gudrun (1862-1939), gift 1882 med præsten John Richter (1850-)
3. Signe Solvejg (S3, 1864-95), gift 1886 med præsten Carl Schjerring (S2). Omtales i afsnit 13.
4. Valborg (1865-98), gift med præsten Emil Thyssen (1857-). Valborg fik 4 børn, bl.a. Peter Schjerring Thyssen (Sofies fætter), f.1896, landsretssagfører, 3 børn. Peter Schjerring Thyssen og hans kone blev 22/4 1945 dræbt af revolverbevæbnede mænd, der trængte ind i deres bolig - formentlig et "clearing-mord".
5. Helga (1867-1948), gift 1889 med direktør Jens P. Schrøder, søn af forstander Ludvig Schrøder, Askov. I hans firma "Konstantin Hansen & Schrøders Maskinfabrik" arbejdede Aage Bennike (Frithiofs farbror, se side 39) i samfulde 50 år. Helga havde 4 børn (Sofies kusiner):
 - (1) Elvira (Vira) (1890-1982), sygeplejerske, drev et pensionat sammen med frk. Lohmann, ugift.
 - (2) Gudrun (Gudde) (1892-1988), gymnastikdirektør, gift 1914 med overlæge Olaf Blegvad (1888-1961). 2 børn: Mogens (f.1917), professor i filosofi, og Hanne, tandlæge.

- (3) Ingeborg (Borg) (1894-1987), gift med direktør Oksen. 3 børn, alle sønner: Erik (advokat), Jens og en til.
- (4) Signe Solvejg (1897-), sygeplejerske, gift med læge Olaf Bojsen-Møller (se side 20). 3 børn: Jørgen (f.1929), læge, Finn (f.1933), læge, og hans tvillingsøster Birgitte.
6. Viggo (1869-1949), journalist
7. Aage Rübner-Petersen, plejebarn.

Helga (søster til S3) og Jens Schrøder med deres 4 piger ca.1905.
(Kirsten)

13.

CARL SCHJØRRING, HANS TO KONER OG DERES BØRN

Carl Christian Schjørring (S2, 1860-1925) voksede op i Ålborg hos sine forældre manufakturhandler Sophus Schjørring (S4) og Sophie Akkermann Schjørring (S5). Efter teologisk embedseksamen 1884 blev han kapellan i Ølgod 1885-88 og derefter sognepræst i Ådum (s.f.Skjern) 1888-97, i Harte (v.Kolding, præstegården lå på den anden side af landevejen i Påby) 1897-1906 og til sidst i Tranbjerg på Samsø fra 1906 til sin

Carl Christian Schjørring
(Billedet er hentet fra
Sigurds bog om Carl Sch.)

død i 1925.

Sønnen Sigurd udgav i 1926 en bog med titlen "Præsten Carl Schjørring. Et mindeskrift", der fortæller om faderens liv (82 sider, Tranebjerg).

Carl blev gift i 1886 med sin kusine Signe Schjørring. Brylluppet stod i hendes hjemby Kolding, og vielsen blev foretaget af Carls farbror Jens Schjørring.

Signe Solvejg Schjørring (S3, 1864-95) blev født på Frederiksberg, mens hendes far var højesteretssekretær, og hun blev døbt af Grundtvig i Vartov. Da hun var 5 år flyttede familien, og hun voksede op i Skalskør og Kolding, men hun var kun 16 år, da hendes mor døde 1880.

Signe Solvejg Schjørring
(Kirsten)

Signe var af legemsbygning sart og spinkel, og i 1882 fik hun et alvorligt anfald af lungebetændelse. Senere samme år blev hendes ældre søster Gudrun gift, og så måtte den 18-årige Signe overtage husførelsen. Føtteren Carl kom på besøg, og i 1883 blev de forlovet. I sommeren 85 var Signe på Askov, og 1886 blev hun gift med Carl, der på det tidspunkt var kapellan i Ølgod.

Her fik Signe sit første barn, Ejnar, og efter at de i 1888 var flyttet 8 km nordpå til Ådum, kom Holger, Aage og Sofie (opkaldt efter Carls mor). I maj 1893, et par måneder før hun fødte Sofie, fik Signe lungehindebetændelse. Hun var meget svag hele sommeren, og året efter måtte man erkende, at hendes mathedsfølelse og manglende appetit skyldtes tuberkulose. Hun kom så i sommeren 1894 på Silkeborg Vandkuranstalt, og for at undgå det barske vestjyske klima flyttede hun om efteråret efter lægens råd til faderen i Kolding, og der døde hun den 3. februar 1895, kun 30½ år gammel.

Signe blev begravet i Ådum. Hun havde været meget afholdt af menigheden, og den 12. juni blev der afsløret en mindesten for hende på kirkegården - "Sat af Venner i Aadum". Carls farbror Jens Schjerring talte i kirken, og om eftermiddagen samledes 4-500 mennesker til møde i præstegårdens have!

Carl Schjerring har skildret hendes liv i bogen "Signe Solvejg Schjerring. Et mindeskrift", 109 sider, udgivet i Kolding 1895, kort efter hendes død.

Signe med baby.
 Mon ikke det er Ejnar,
 den førstefødte?
 (Kirsten)

I sin bog om Signe skriver Carl (side 43):

"Den 1ste oktober (1894) var vi med alle børnene i Ringkøbing og blev fotograferede, både hele familien og Signe alene. Hvor var hun glad den dag! Og hvor er jeg nu glad over, at vi har disse billeder. Det ligner hende udmærket, skønt man nok kan se, at hun er mærket af sygdommen".

I forgrunden Ejnar og Holger, bagved Sofie og Aage.
(Kirsten)

Carl Schjørring
med datteren
Sofie
(Kirsten)

I maj 1894 blev Ingeborg Bennike (1869-1953) ansat som husbestyrerinde hos Carl Schjørring og hans afkræftede kone, der nu havde 4 små børn i alderen 1-7 år. Hun var da 25 år gammel.

Ingeborg Bennike,
gift Schjørring
(Helga)

Ingeborg var 13. barn af malermester ACB (F4) og Line (F5) og voksede altså op i København, men i sine første leveår skrantede hun temmelig

meget - engelsk syge, 3 x brækket arm, 1 x brækket fodled, ørebetændelse, tandpine, blegstot og dårlig ryg! - men hun havde alligevel en lykkelig tid i hjemmet.

I 1886 var hun med broderen Ferdinand på Bornholm (opmåling for generalstaben), og i 87 tog hun handelseksamen, fordi hendes forældre mente, at en kontorplads ville passe til hendes svage konstitution, men da lønnen dengang var kun 10 kr. om måneden på egen kost, så var det ikke noget for Ingeborg. I 1888 var hun elev på Vallekilde Højskole, hvor broderen Valdemar var lærer. Derefter havde hun flere huslige pladser, indtil hun i 1894 fik tilbud om pladsen hos Carl og Signe Schjørring i Ådum.

Ingeborg faldt godt til i huset, og der opstod et varmt venskabeligt forhold mellem hende, præsteparret og de fire små, og da det lakkede mod enden med Signe, bad hun Ingeborg om at blive hos hendes mand og børn.

Det gjorde hun, og da Carl Schjørring to år senere blev forflyttet til Harte, fulgte hun med. Efter 7 år som husbestyrerinde giftede hun sig i 1901 med Carl Schjørring. De var da henholdsvis 32 og 41 år, og alt tyder på, at deres 24 år som ægtefolk blev en lykkelig tid for dem begge. De har også i det kristelige kunnet mødes i et levende grundtvigsk livssyn, som de begge kendte fra deres hjem, men det skal bemærkes, at pastor Schjørring også havde et godt forhold til den indremissionske del af menigheden.

Som voksen synes Ingeborg ikke at have haft større problemer med helbredet, mens Carl allerede fra 1908 led af en voksende tunghørhed, som de frække konfirmander - ifølge tante Anna i Grindsted - udnyttede ved at synge "Under den hvide bro" i stedet for den salme, som præsten havde på programmet!

Ingeborg og Carl.
De blev gift i 1901.
(Helga)

I 1904 fik Ingeborg en søn, Sigurd, og gennem hele livet bevarede hun et gensidigt kærligt forhold til alle de 5 børn, og både de og deres afkom aflagde hyppigt besøg hos hende i den villa, hun købte i Tranebjerg, efter at hendes mand var død i 1925. Sofies børn mindes således med glæde flere ferier hos Ingeborg, som de kaldte "Bedstemor". Deres egen mormor (Signe) var jo død, da Sofie var 1½ år, så hende har de aldrig kendt.

Carl og Ingeborg
med Sigurd.
(Helga)

Efter at Ingeborg havde været alene i 20 år, begyndte kræfterne at svigte, og omkring 1945 flyttede hun til Sigurds præstegård i Haarlev for en 3-årig periode, og derefter tilbragte hun sine sidste år i et pensionat for ældre damer i Charlottenlund, hvor hun døde 5/4 1953, knap 84 år gammel.

I Tranebjerg kirke
hænger en lysekrone
med inskriptionen
"Skænket af Carl
Schjørring og Hustru
Julen 1913".

På kirkegården i Tranebjerg
har menigheden sat en minde-
sten med relief for Carl og
Ingeborg Schjørring.
(Fotograferet 1956.Palle)

Carl Schjerring havde 4+1 barn med Signe og Ingeborg. Personer, der i det følgende er betegnet med et bogstav, er fætre/kusiner til Sofies børn.

Signes børn:

1. Ejnar (1887-1957), fra 1913 arkitekt i Grindsted, gift med Anna Schmidt (1888-1987), 3 børn:
 - a) Signe Solvejg (1914-), gift 1.gang med Johannes Jensen, 1 barn: Peter. Gift 2.g. med Ib Christiansen, direktør for Amager Papkassefabrik, 1 barn: Kaj.
 - b) Olav (1917-49), arkitekt
 - c) Kay (1920-44), repræsentant. Han blev skudt af gestapo under besættelsen ved en razzia i gaden Åbenrå i København den 15. januar 1944.
2. Holger (1889-1934), læge i Kalundborg fra 1919, omkommet ved bilulykke i Tyskland, gift med Karen Margrethe Iversen ("Musse") (1896-1980), massøse. For Sofies børn var det en stor oplevelse gennem mange år at fejre nytårsaften hos Holger og Musse - og Holger var desuden familiens læge. 2 børn:
 - a) Anne-Grethe (1924-51), fik sønnen Claus, der selv har en søn.
 - b) Carl Wilhelm (1927-), kaptajn i flyvevåbnet, gift, 5 børn.
3. Aage (1891-1961), gartner i Ålborg, gift med Karen Petersen (1900-93), 1 barn:
 - a) Rita (1925-90), gift med Egon Pedersen (1919-68), chauffør, 4 børn: Henning, g.m. Helle, Jorden rundt på 2 år - Laila, 1 barn - Annette, g.m. Claus, 1 barn - Lars, f.1962. Rita blev senere gift med enkemanden Erik Kroner (1912-), tidligere værkerfører på "Mikro". Han har selv 2 sønner: Erling, f.1943, musiker, og Jørgen, f.1946, tekniker.
4. Sofie (1893-1975) - Sl. Omtales i afsnit 14.

Ingeborgs børn:

5. Sigurd (1904-), sognepræst i Hårlev 1932-71, bor nu i Haslev. Gift 1928 med Rita Engberg (1905-82), 4 børn:
 - a) Erik (1929-30), døde som spæd
 - b) Ellen (1931-), lægesekretær, gift 1952 med Laurits Bødker (1930-93), lærer, 2 børn: Birgit, f.1955, læge, gift med Jens Bagger, der også er læge, 2 børn - Lisbeth, f.1958, fysioterapeut, gift med Curt Ølgod, arkitekt, 1 barn.
 - c) Kirsten (1934-), gift 1955 med Torolv Storaas (1925-), skovtekniker, bor ved Frederiksstad i Norge, 3 børn: Jarle, f.1956, cand.teol., g.m. Dea, agronom. De har nu Bolkesjø Feriesenter ved Kongsberg og 4 piger. - Else, f.1958, sygeplejerske, g.m. cand.mag.

Helge Vatne, missionær i Cameroun, 3 drenge. - Eirik, f.1961, edb-uddan-
net, g.m. Olaus, sygeplejerske, bor på ~~Kråkere ved Oslo~~, 3 børn.
d) Henning (1937-), cand.teol. 1964, korshørpræst i Århus, gift 1961
med Gerda Bundgaard, cand.mag., Marselisborg Gymnasium, 2 børn: Henrik,
f. 1969, stud.teol. - Solvejg, f.1971, stud.scient.

Sofie og brødrene Ejnar, Aage, Sigurd og Holger
Ca. 1913. (Kirsten)

Ejnar, Sigurd, Sofie, Aage og Holger med Anne-Grethe
Ca. 1927. (Kirsten)

III

(Hareskovby, 1959, Palle)

FRITHIOF OG SOFIE

OG

DERES EFTERSLÆGT

14.

FRITHIOF OG SOFIE

Snedkermester Kristian Bennike og Sigrød la Cour Tybjerg blev gift i 1891, den 11. juli, og deres førstefødte, Frithiof, kom til verden den 21. marts 1892. Der var dog i forvejen 6 børn i familien. Johannes 3 børn med Christen Holt var nu voksne, men de 3 børn hun havde fået med Kristian i hans første ægteskab, inden hun døde i 1889, boede hjemme og var 9-12 år: Dagmar, Kristian og Jutta.

Kristian Bennike døde allerede, da Frithiof var 6 år gammel, og ægteskabet med Sigrød kom kun til at vare i 7 år, men i den periode nåede hun at barsle 5 gange. Et af børnene døde som spæd, men da Sigrød blev enke i 1898, sad hun med 4 små børn i alderen 1-6 år: Frithiof, Torbjørn, Andreas/AK og Marie/Søster samt de 3 ældre børn på 15-18 år, der stort set klarede sig selv. De økonomiske forhold var trange, som omtalt i afsnit 10, men alligevel kom børnene godt fra hånden.

Frithiof gik i skole i Nr. Åby og var derefter beskæftiget med gartnerarbejde i 3 år. Så kom han på Vordingborg Seminarium og fik lærereksamen i 1913. Derefter var han lærer på Bramminge Efterskole 1913-15, soldat 1915-17, friskolelærer i Varslev (ved Kalundborg) 1917-20, førstelærer i Notmark på Als 1920-25 og endelig førstelærer og kirkesanger i Ulstrup på Rønæs 1925-49.

Sofie blev født 22. juli 1893 i Ådum (s.f. Skjern), hvor hendes far, Carl Schjerring, var præst. På det tidspunkt var hendes mor, Signe Schjerring, allerede alvorligt svækket af den tuberkulose, der førte til hendes død i 1895 - og i maj 1894 blev Ingeborg Bennike (Frithiofs faster) ansat som husbestyrerinde i hjemmet.

Sofie var kun 1½ år, da hendes mor døde, så det blev Ingeborg, der måtte træde i moders sted for Sofie og hendes tre ældre brødre: Ejnar, Holger og Aage.

I 1897 flyttede familien til Harte (ved Kolding), hvor Ingeborg og Carl blev gift i 1901 og fik sønnen Sigurd, Sofies halvbrøder. I 1906, da Sofie var 13 år, blev Carl Schjerring præst i Tranbjerg på Samsø.

Sofie havde som ung et par huslige pladser: hos pastor Lorenzen i Sdr.Nørå (ved Odense) 1910-11 og hos forfatteren Jens Skytte i Kolding 1911-12. Derefter var hun elev på Ryslinge Højskole 1912 og på Askov Højskole 1913-14 og 14-15. Så blev hun privatlærerinde hos gårdejer Mortensen ved Middelfart september 1915 til september 1916, og her har hun nok truffet den unge soldat Frithiof, for de blev forlovet 1/12 1915 og gift 14/10 1916 i Tranebjerg kirke.

I de følgende år havde Sofie nok at gøre i hjemmet, men hun var musikalsk, og det udnyttede hun som organist i kirken, først i Notmark og siden i Ulstrup - og børnene fik 50-100 kr. om året for at pumpe luft i orglet!

Billeder af Frithiof og Sofie som børn findes i afsnit 10 og 13.

Dette billede er fra 1917, året efter brylluppet. (Kirsten)

Teksten fortsætter på side 79

Sofie og Frithiof fik 5 børn. Torbjørn og Tove blev født i Værsløv, Kirsten i Notmark og de to yngste, Solvejg og Else, i Ulstrup.

Billedet af de tre ældste stammer fra omkring 1925 (Kirsten), og billedet af Sofie, Frithiof og hele Børneflokken er fra 1937. (Helga)

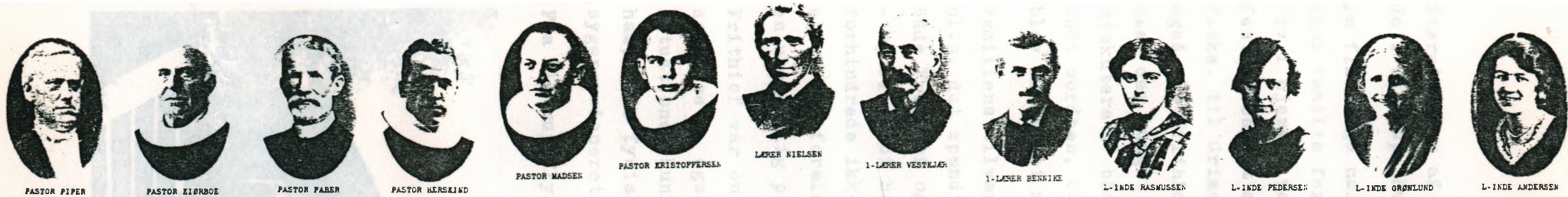

På det øverste billede ses Kirsten foran sit fødehjem, der engang var Notmark skole, men nu er et almindeligt beboelseshus. (1990, Palle)

Den gamle skole i Ulstrup på det nederste billede er også forlængst nedlagt og anvendes nu som lærerbolig. (1992, Kirsten)

Dengang bygningen fungerede som skole, var der to døre ud mod vejen. Den forsvundne dør er erstattet af det næstsidste fag vinduer.

PASTOR PIPER

PASTOR KJØRBOE

PASTOR PABER

PASTOR HERSKJAD

PASTOR MADSEN

PASTOR KRISTOFFERSEN

LÆRER NIELSEN

1-LÆRER VESTJÆR

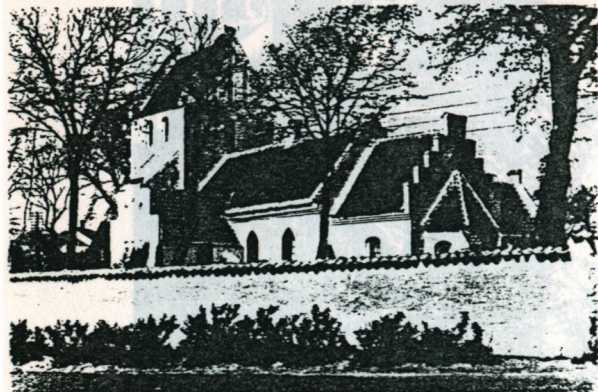
1-LÆRER BENNIKE

L-INDE RASMUSSEN

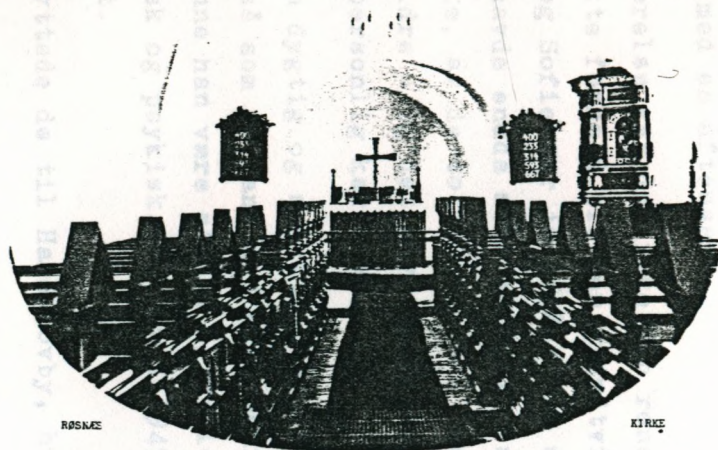
L-INDE PEDERSEN

L-INDE ØRNBLUND

L-INDE ANDERSEN

RØSNÆS KIRKE

RØSNÆS

KIRKE

PRÆSTEGAARDEN

ULSTRUP SKOLE

L-INDE OLSEN

LÆRER S. RASMUSSEN

L-INDE S. RASMUSSEN

LÆRER H. RASMUSSEN

L-INDE A. RASMUSSEN

L-INDE JENSEN

LÆRER V. RASMUSSEN

L-INDE E. RASMUSSEN

ULSTRUP PRÆSKOLE

BOGEPRESTER VED RØSNÆS KIRKE: G. PIPER 1860-81. C. KJØRBOE 81-89. L. PABER 89-1916. E. HERSKJAD 16- P. VESTJÆR 08-25. P. BENNIKE 25- P. L-INDE. N. RASMUSSEN 1916-17. E. PEDERSEN 24-27. A. ØRNBLUND 31- RASMUSSEN 1870-1913. HANS RASMUSSEN 1896-1928. ANNA RASMUSSEN 1896- RANER JENSEN 1911-28. E. MADSEN 28-34. A. E. KRISTOFFERSEN 34- (1) ULSTRUP SKOLE. LÆRER J. NIELSEN 1880-1908. 1-LÆRER. AN. N. ANDERSEN 33-36. I. OLSEN 37- (2) ULSTRUP PRÆSKOLE. LÆRER. SØREN RASMUSSEN 1867-1916. SOPHIE (VAGH) RASMUSSEN 1928- ELLA RASMUSSEN 1929- FREMSTILLET AF T-H. KØBENHAVN 1938. NF. 1110.

Trøst-Hansen fremstillede fra 1917 til hen i 30'erne de såkaldte "sognekort" i størrelsen ca. 37x18 cm.

Her er sognekortet for Røsnæs, formindsket 0,79 til A4-format. Det er udgivet i 1938 og har T-H nr. 1110/dpb nr. 2541 (Danmarks Pædagogiske Bibliotek).

Størstedelen af Frithiof og Sofies tid som lærerpar - 24 år - tilbragte de i Ulstrup, hvor Frithiof var ansat ved den kommunale skole.

De fik mange nære og trofaste venner på egnen, og når Poul Reumert og hans familie ferierede på Røsnæs, var de gæster i skolen. Det daglige liv i hjemmet var præget af, at der skulle være forskel på hverdag og fest. Arbejdet skulle passes, men ind imellem tog familien på udflugt, f.eks. til Grimsdalen ude på Røsnæs eller med båd til Asnæs. Det skete også, at Frithiof og Sofie spillede sammen, orgel og klaver - og så blev der sunget meget - ikke mindst når der var gæster - og der blev diskuteret, både politiske og religiøse sager. Før middagen blev der bedt borbøn, og ofte begyndte dagen med en morgensang, ligesom den blev afsluttet med en aftensang.

Familiens tilværelse var dog ikke den rene idyl, og hertil bidrog bl.a. det spændte forhold til den grundtvigske privatskole i byen. Både Frithiof og Sofie var jo udgået fra udpræget grundtvigske hjem - og Frithiof havde endda selv en fortid som friskolelærer - men det forhindrede ikke, at de to skoler lå i åbenlys konkurrence om både elever og forældre - og det gav anledning til rivninger, der ofte fik en ubehagelig personlig karakter.

Frithiof var en dygtig og samvittighedsfuld lærer, som var meget respekteret - også som en mand med sine meningers mod - men i spændte situationer kunne han være stejl, og de lokale skærmydsler tog på ham, både fysisk og psykisk, så han i 1949 søgte sin afsked og blev sygepensioneret.

Fra Ulstrup flyttede de til Hareskovby, hvor de købte et hus på Skov-

Skovbovænget
nr.49.
Oven for
trappen
står Tove
med Susanne,
Kirsten med
Anne, Sofie,
Solvejg og
Frithiof.
(1959, Palle)

Sommeridyl i Hareskovby. Susanne og Anne er på besøg.
(1959, Palle)

Anne og Morfar graver kartofler op. (1961, Palle)

bovænget (nu nr.49), og de havde godt af luftforandringen, selv om de til det sidste bevarede kontakten med de gamle venner på Røsnæs - og fra tiden på Als.

Snart følte Frithiof sig så restitueret, at han kunne genoptage arbejdet som lærer, og lige til sin død blev han en efterspurgt vikar på skoler i København og omegn. Han glædede sig over dette arbejde, og med omhyggelig forberedelse klarede han vikartimer fra 1. til 10.

klasse, der kunne have taget livet af manganen en erfaren pædagog, men uden denne virksomhed ville han måske også have haft svært ved at styre sin rastløse foretagsomhed.

Sofie og Frithiofs hjem i Hareskoven blev familiens naturlige samlingssted - når ellers de forfløjne børn var i landet - og også for børnebørnene blev det et kært sted, der var med til at præge dem i deres opvækst. Mange af de gamle familietraditioner blev naturligvis ført videre til inspiration for den næste generation. Som eksempel kan nævnes måden at holde jul på og lidenskab for det gamle gnav-spil, der gør, at selv børnebørnene ikke er i tvivl om, hvor udtrykket "at melde hus forbi" stammer fra!

16 år fik Frithiof i Hareskovby, men i 1965, den 9. august, døde han uden forudgående sygdom. Han blev bisat fra Grundtvigskirken, og hans urne sat ned på familiegravstedet i Middelfart.

Nu var Sofie alene. Hun fik imidlertid hurtigt solgt huset i Hareskovby og flyttede 1966 ind i "Lions Park", et kollektiv i Gl.Holte, hvor hun fik en hyggelig 2-værelses lejlighed. Her fik hun nær kontakt med sine kusiner, som også boede dér (se side 62): Vira, Borg og Solvejg - den fjerde, Gudde, boede på Adelaide i Ordrup - og senere flyttede også Anna Terkelsen ind. For Sofie blev det en helt ny tilværelse, der begyndte!

Sofie omgivet af ni børnebørn - kun to mangler (Finn og Olav). De to store bagved er Hanne og Øjvind, og ellers er det fra venstre: Jakob, Susanne, Martin, Jette, Kresten, Anne og Bo. (Caroline Amalievej, 15/8 1970, Kirsten)

Dette billede af Sofie
er måske fra omkring
1970. (Kirsten)

Sofie i sit køkken
i "Lions Park" ca.1972.
(Fot. Torbjørn, Kirsten)

Fra 80-års festen,
22.juli 1973.
Sofies bordherrer
var Torbjørn og
hendes bror Sigurd.
(Kirsten)

Hidtil havde hun så udpræget været den, der nøjsomt og dygtigt, men i al stilfærdighed fik hjemmet til at fungere til glæde for mand og børn, og man kunne have frygtet, at hun nu ville blive slået helt ud ved tanken om at skulle klare sig selv, men sådan gik det ikke!

Hun trivedes i "Lions Park" og fik foruden de ovennævnte også mange nye venner, som satte stor pris på hende. Hun var aktiv på stedet, f.eks. ved at arrangere litteraturkreds, foredrag og musikalsk underholdning - og flere af beboerne nød godt af hendes omsorg, når de skrantede.

I familien var hun stadig det samlende midtpunkt, og de mange breve, som hun fik - også fra børnebørnene - vidner om, hvor afholdt hun var. I 1973 fyldte hun 80 og blev fejret ved en storstilet fest, der var arrangeret af Tove og Holger ude på Amager.

Med helbredet gik det i mange år rimelig godt, men i januar 1975 blev hun indlagt for en svær cancer i maven, der ikke lod sig operere, og hun flyttede så fra sin lejlighed til et værelse i plejeafdelingen, indtil hun døde den 20. november 1975. Hun var klar til det sidste og talte åbent og værdigt om sit liv og sin død på en måde, som gjorde et dybt indtryk på dem, der kunne være hos hende i de sidste uger, dage og timer.

Hun blev bisat fra Gl. Holte kirke, og også hendes urne kom til kirkegården i Middelfart.

15.

FRITHIOF OG SOFIES EFTERSLEGT

Sofie og Frithiof fik 5 børn og gennem dem blev de yderligere ophav til 11 børnebørn og 19 oldebørn (status pr. juli 1993) - og dertil kommer så de personer udefra, der har sluttet sig til familien. De er alle registreret i det vedføjede skema.

Hele søskendeflokken:

Tove, Torbjørn - Kirsten, Else, Solvejg.

(Emil Pipersvej, marts 1989, Tove)

1. TORBJØRN

Torbjørn blev født i Vørslev 3/4 1917 og døbt af bedstefaderen Carl Schjørring i Ubberup Valgmenighedskirke (i nærheden af Vørslev). Han var med på Als 1920-25, og 8 år gammel kom han til Ulstrup. Han gik i skole i Ulstrup og Kalundborg - og derefter på Sorø Akademis Skole fra 1933, og her tog han studentereksamen i 1936 - med udmærkelse! Lægeeksamen 1943 (København) og læge på forskellige sygehuse 1943-60, speciallæge i intern medicin 1960, dr.med. 1960 (noget om leveren,

Efterslægtstavle for Frithiof Bennike og Sofie Schjørring

I	<p>Frithiof Bennike 21/3 1892 - 9/8 1965</p>		<p>+</p> <p>1916</p>	<p>Sofie Schjørring 22/7 1893 - 20/11 1975</p>	
A	<p>1 Torbjørn 17- + 1943 Birthe Heller 19-</p>	<p>2 Tove 18- (+) 1946-64 Svend Jørgensen 17- + 1966 Holger Andersen 16-78</p>	<p>3 Kirsten 22- + 1953 Palle Christensen 20-</p>	<p>4 Solvejg 29- + 1969-84 Eskild Harder 24- (+) Erik Thastum 26-</p>	<p>5 Else 33- (+) 1953-88 Mads Lidegaard 25-</p>
B	<p>1. Finn 44- + Kirsten 44- 2. Hanne 47 + Erik 46- 3. Olav 52- + Lene 57-</p>	<p>1. Susanne 53- + Antonio 51-</p>	<p>1. Anne 58- (+) 88-89 Jacob 49- (+) Stig B.R. 64- 2. Jakob 61- + Bente 60-</p>	<p>1. Jette 64-</p>	<p>1. Øjvind 54- + Bente 54- 2. Kresten 56- (+) Sigrid 3. Bo 58- + Vibeke 57- 4. Martin 66- (+) Iben/Snif 68-</p>
C	<p>Børn af 1: a. Adam 76- b. Esben 78- c. Jakob 81- Børn af 2: a. Lene 71- (+) Jess b. Mette Børn af 3: a. Tue 85- b. Tea 89-</p>	<p>Børn af 1: a. Antonio 84- b. Solvejg 87-</p>	<p>Børn af 2: a. Caspar 87- b. Daniel 90-</p>	<p>Børn af 1: a. Mike 86-</p>	<p>Børn af 1: a. Kasper 83- b. Bjørn 85- c. Thor 89- Børn af 2: a. Lærke 83- Børn af 3: a. Mads Emil 78- b. Liv 86- c. Christian 89-</p>

+ betyder gift med, (+) betyder opløst ægteskab eller papirløst samliv

den fulde titel står i Kraks Blå Bog), overlæge ved Ålborg Amtssygehus 1960-72, Det danske Undervisningshospital i Kinshasa, Zaire, 1969-77, Nigeria 1878, Dronning Ingrid's Hospital, Nuuk, 1979-82 og Rigshospitalet 1982-87.

11/3 87 holdt Torbjørn afskedsforelæsning på Rigshospitalet, men efter at have fejret sin 70 års fødselsdag tog han og Birthe nye udfordringer op i Lusaka, Zambia, 1987-89, Flækkefjord i Norge 89-90, Åbenrå 1992 (april-september) og Dronning Ingrid's Hospital i Nuuk for anden gang oktober 92 til januar 93.

Torbjørn traf Birthe Heller, født 28/8 1919, på en danseskole, og de blev gift 19/6 1943.

Efter kontoruddannelse arbejdede Birthe som sekretær 1937-40 og begyndte så på en sygeplejeuddannelse, dog uden at afslutte den. Derefter passede hun den handicappede dreng Jan Erik, indtil hun blev gift. I ægteskabet har Birthe ikke ligget på den lade side. Foruden at klare alle de huslige pligter og børnene har hun i flere af Torbjørns ansvarsfulde stillinger suppleret ham som værtinde ved officielle begivenheder, og han har selv ikke lagt skjul på den betydning hun har haft for ham - ud over at være den hjemlige hyggespreder for familie og venner.

Deres adresse er: Dalgas Have 52, 2000 Frederiksberg.

De har 3 børn:

- (1) Finn, født 24/3 1944, konstruktør. Han er den ældste i sin generation.
Gift med Kirsten Heyendal Hansen, født 7/11 1944, sygeplejerske
De har 3 børn: a. Adam (76, adopteret)
 b. Esben (78)
 c. Jakob (81)
- (2) Hanne, født 24/1 1947, småbørnspædagog
Gift med Erik Sinkbæk, født 17/2 1946, lærer
De har 2 børn: a. Lene (71). Hun er den ældste i sin generation.
 (+) Jess
 b. Mette (75)
- (3) Olav, født 25/11 1952. Efter læreruddannelse har han studeret
til miljøingeniør
Gift med Lene Dall, født 18/3 1957, socialrådgiver
De har 2 børn: a. Tue (85)
 b. Tea (89)

2. TOVE

Tove er også født i Vørslev - den 29. december 1918. Efter den almindelige skolegang blev hun elev på Nordborg Efterskole 1934, havde husligt arbejde 1935-38, elev på Askov Højskole 1937-38, nurse i England 1938-39 og uddannet til sygeplejerske på Sundby Hospital 1940-44 plus supplerende uddannelse. Derefter var hun på hjælpearbejde i Polen med Røde Kors 1946-47.

I Polen traf hun Svend Rudolf Jørgensen, født 16/10 1917. Han var også udsendt af Røde Kors og havde med børnebespisningen at gøre. Den 18/11 1946 blev de gift.

Svend havde haft en ret så eventyrlig fortid med tjeneste i de frie franske styrker og som chauffør for de Gaulle under krigen. Efter hjemkomsten arbejdede han som anlægsgartner, og i to perioder (1953-54) virkede han i Grønland (Mestersvig og Thule). Senere fik han et job som lagerforvalter, men han havde svært ved at falde til i hverdagen, og i 1959 udvandrede han til Australien. Han havde sikkert håbet på, at Tove ville følge efter, men hun ønskede ikke at rejse med Susanne, og kontakten mellem dem ophørte. Da Tove flere år senere besluttede at gifte sig igen, skulle hun have Svends accept til skilsmissen, og han blev eftersøgt i Australien, men det var forgæves.

Tove har med Svend en datter:

(1) Susanne, født 3/10 1953, med efternavnet Bennike de Gonzalez.

Gift 14/4 1984 i Toledo med Antonio Gonzalez Gomez, født 26/3 1951.

Susanne har bl.a. været vartinde på diverse krydstogtskibe, og Antonio har studeret historie ved Madriids Universitet. Nu arbejder de begge på Gonzalez-familiens restaurant Botin i Madrid.

De har 2 børn: a. Antonio (84)

b. Solvej (87)

Efter at Tove var kommet hjem fra Polen arbejdede hun som sygeplejerske i København og blev derefter afdelingssygeplejerske på Munkerup Sanatorium 1959-64 og på Fysiurgisk Hospital i Hornbæk 1964-65.

Imidlertid havde Tove lært Holger at kende, og den 28. marts 1966 giftede de sig.

Holger Andersen (25/12 1916 - 6/9 1978) var enkemand og havde en konfektionsfabrik. I 1968 flyttede han virksomheden til Næstved, men efter et par år solgte han den og flyttede med Tove tilbage til Hovedstaden.

1970-74 var Tove og Holger forstanderpar på Røde Kors Hjemmet (plejehjem) på Amager. Fra 1974 fortsatte Tove alene på plejehjemmet til 1978, mens Holger samlede sig om en gammel interesse, antikviteter, og han fik sin egen butik, sidst på Godthåbsvej (1976-78).

Efter flere hjerteanfald døde Holger i 1978. Tove fortsatte sit arbejde ved sygeplejen og tog afsked med arbejdsmarkedet som aftensygeplejerske på Dronning Anne-Marie Centret (plejehjem) på Frederiksberg, hvorfra hun blev pensioneret i 1987.

Toves adresse er: Emil Pipersvej 29, 2800 Lyngby.

3. KIRSTEN

Kirsten er født i Notmark den 3.maj 1922, og hun blev døbt af sin bedstefar Carl Schjerring i Notmark kirke. Hun var kun 3 år, da familien flyttede til Ulstrup, hvor hun gik i skole 1928-36.

Frithiof var imod konfirmation, så de to ældste kom ikke til præst. (Dåbsfesten for Else 21/5 1933 blev dog kombineret med en fest for Torbjørn og Tove!). Kirsten ville imidlertid ikke skille sig ud fra kammeraterne og insisterede på at gå til forberedelse, men blev meldt fra før konfirmationen til sin store forternelse. Der blev dog holdt fest for hende - i forbindelse med en familiefest for Torbjørns studentereksamen i 1936. Efter denne affære blev de to yngre søstre konfirmeret uden indsigelse fra Frithiofs side!

I 1936 var Kirsten skoletræt og vanskelig og blev så sendt i huslig plads i Hellerup 1936-37, hvor hun blev udnyttet på det groveste, men bl.a. ved Torbjørns mellemkomst vendte hun tilbage til Ulstrup og blev elev på Lundemarkskolen (Frk.Fokdals Skole) i Kalundborg fra 1937.

I 1938 kom hun på Ortopædisk Hospital med iskias og lå i stræk i 3 måneder, men hun fik da sin realeksamen i 1941.

Derefter tog hun til København og boede hos farbror AK 1941-42, mens hun gik på Købmandsskolen og tog handelseksamen. Hun fik også en kontorplads, men kedede sig grufuldt og læste så en kort periode på Handelshejskolen (korrespondentlinjen). Hun var blevet forlovet med Svend Dyhr, som hun kendte fra handelsskolen, og så syntes Frithiof, at hun hellere skulle tage noget husligt arbejde. Hun kom da også i huset et par steder, indtil hun i 1944 blev elev på Danebod Højskole (Terkelsen) - og Svend Dyhr blev droppet.

En af lærerne på Danebod var Jørgen Jessen, og da han og hans kone Bodil flyttede til København (Mindevej i Søborg), kom Kirsten i huset hos dem 1944-46. I 1945 væltede Kirsten på cykel og fik hjernerystelse (KAS Gentofte), der førte til hjernepustning i 1946 (Militærhospitalet, Mogens Fog) og stor fysisk og psykisk elendighed, men hun boede stadig hos Jessens, indtil hun i 1946 kom på Tønder Seminarium.

I 1947 forloftede hun sig, da hun hjalp Jessens med at flytte. Hun fik støttekorset, men det hjalp ikke, og så blev hun i 1948 opereret for diskusprolaps (Militærhospitalet, Busch) og siden har hun haft dårlig ryg!

I slutningen af 3.klasse på seminariet i Tønder fik Kirsten i marts 1949 konstateret lungetuberkulose og lå på Lyngby TB Hospital i 6 måneder (lungepustning) og på Spangsbjerg Sanatorium (v.Esbjerg) i 7 måneder (operation for lungelesning + streptomycin, der var noget helt nyt). I Spangsbjerg trivedes Kirsten og avancerede til laboratorieassistent! Det var forevrigt, mens hun var her, at Frithiof og Sofie rejste fra Ulstrup til Hareskovby (1/10 49).

I 1950 kunne Kirsten så fortsætte sin læreruddannelse, men nu på Vordingborg Seminarium (Bredsdorff), og hun tog eksamen i 1951.

Kirsten fik straks ansættelse ved det danske skolevesen i Sydslesvig, i Slesvig by, først ved Ansgarskolen (barselsvikariat for Palles søster Helga) og derefter ved Hiort Lorenzen Skolen.

I Slesvig traf hun Palle, som var lærer ved Ansgarskolen, og da de besluttede at gifte sig, søgte de begge lærerstillinger i Gladsaxe kommune - og de holdt bryllup den 11/7 1953 i Gladsaxe kirke, hvor de blev viet af deres præst fra Slesvig, Niels Bundgaard.

Palle Christensen, født 1/8 1920, var student fra Sorø Akademi Skole 1938 og tog lærereksamen på Jonstrup Statsseminarium 1944. Det følgende år underviste han på Bagsværd Kostskole og var fra januar 1946 ansat ved Ansgarskolen i Slesvig.

I 1953 kunne Kirsten allerede 1/4 begynde på Søborg skole, mens Palle fra 1/8 arbejdede på Gladsaxe skole og fra 1954 på den nystartede Vadgård skole. Det var mens de boede her på Kornmarken 60, at de fik Anne.

Kirsten blev faktisk helbredt for sin tuberkulose, men var dog "pustepatient" til 1954. Dermed slutter hendes sygehistorie ikke, men en opfølgning ville sprænge rammerne for dette skrift, og det skal

forevrigt noteres, at bortset fra operationer, behandlinger, undersøgelser og sygehusophold har hun på ubeklagelig vis passet sit job i hjem og skole i de følgende mange år!

Efter 6 år i Gladsaxe fik de begge i 1959 ansættelse i Grønland på skolen i Godthåb/Nuuk (dengang var der kun én skole i byen), og de var der i 5 år, efterfulgt af årspermission 1964-65 i Vanløse.

Derefter købte de hus i Lyngby, hvor Kirsten fik ansættelse, først et år ved Hummeltofteskolen (65-66) og derefter ved Baunegårdsskolen (startet 1965) fra 1966 til 1987, da skolen blev nedlagt, og Kirsten gik på pension. Undervejs havde Kirsten årskursus på DLH 1973-74.

Palle var 1965-67 ansat i Ministeriet for Grønland, årskursus på DLH 67-68, Lindegårdsskolen i Lyngby 68-69, og fra 1/4 69 var han ansat som konsulent ved Statens Pædagogiske Studiesamling/Danmarks Pædagogiske Bibliotek til sin pensionering i 1988.

Deres adresse er: Caroline Amalievej 58C, 2800 Lyngby

De har 2 børn (begge adopteret som spæde):

- (1) Anne, født 16/10 1958, radiograf
1988-89 gift med Jacob Djurhuus.
(+) Stig Brix Rasmussen, født 19/10 1964, portør
- (2) Jakob, født 19/4 1961, portør. Navneforandring til Bennike 1987.
Gift med Bente Hjort, født 13/5 1960, kommuneassistent
De har 2 børn: a. Caspar (87)
b. Daniel (90)

Det foreløbig sidste skud på slægtstræets F/S-gren er Daniel fra 7/11 1990. Her er han i gang med rengøringen på Caroline Amalievej, januar 1993, selv om han er udstationeret på grund af skoldkopper. (Palle)

4. SOLVEJG

Solvejg er født 27/7 1929 i Ulstrup. Realeksamen fra Lundemarkskolen 1945. Derefter havde hun husligt arbejde i København samtidig med, at hun gik til klaverundervisning hos Esther Vagning. Grunduddannelse i barnepleje og job som barneplejerske 1949-50 i Moss, Norge. Elev på Askov Højskole 1952-53 og efteruddannelse i barnepleje 1954-56. Ansættelse i vuggestue, bl.a. 1957-67 i Adventskirkens vuggestue i Vanløse, efterfulgt af nogle år som hjemmearbejdende husmor. 1969, den 27.maj, blev Solvejg gift med Eskild Harder, brandmand på Frederiksberg. Han er født 6.marts 1924.

I 1973 vendte Solvejg tilbage til arbejdsmarkedet som indvandrerlærer for børn i folkeskolen (Isvej) og fortsatte fra 1982 som voksenunderviser for indvandrere.

Solvejg og Eskild har en datter:

(1) Jette, født 17/4 1964, adopteret 1970 som knap 6-årig

Jette har en søn: a. Mike, født 2/8 1986

Fra 1984 har Solvejg og Eskild i al fredselighed boet hver for sig - og Solvejg har gennem adskillige år haft et nært forhold til Erik Thastum, født 17/2 1926, værktøjsmager, selv om også han har sin egen lejlighed.

Solvejgs adresse er: Kjeldgårdsvej 27A, 2500 Valby.

5. ELSE / se side 109

Else er født 23/2 1933 i Ulstrup. Realeksamen fra Lundemarkskolen 1948. Else skulle være student, og så kom hun til at bo hos familiens gamle venner, Anna og Frede Terkelsen, på Danebod Højskole, mens hun gik på Sønderborg Statskole sammen med deres datter Inge, og de tog studentereksamen i 1951.

På Danebod mødtes Else og Mads, og de blev flux stærkt optaget af hinanden, men der gik dog et par år, før de blev gift.

Mads Lidegaard er født 17/6 1925, studentereksamen Silkeborg 1943, cand.theol. 1950, og samme år kom han til Danebod som lærer.

Som nybagt student drømte Else om at blive skuespiller, og i årene 1951-53 havde hun alskens job samtidig med, at hun gik til undervisning hos Ellen Malberg, især i recitation.

Mads blev 2 år på Danebod og kom derefter i 1952 til København for at forberede sig til en præstegerning i Grønland, og han læste grønlandsk samtidig med, at han var hjælpepræst ved Marmorkirken.

Så blev de gift 7/3 1953 i Hareskovby, og om sommeren rejste de sammen til Grønland, hvor Mads skulle oplæres yderligere til grønlandspræst og undervise på seminariet i Godthåb/Nuuk. Else underviste på realskolen i tysk og fransk og lavede udsendelser for Grønlands Radio. Efter 2 år i Godthåb fik Mads et årsvikariat som præst i Umanak 1955-56.

Derefter havde de $\frac{1}{2}$ års permission i Danmark, der fra januar 57 fulgtes af $\frac{1}{2}$ års arbejde på Gerlev Idrætshejskole, der var indrettet som indslusningssted for flygtninge fra Ungarn efter opstanden mod det kommunistiske styre i oktober 56.

1957 rejste de tilbage til Godthåb og fortsatte deres arbejde i kirke, seminarium, skole og radio. Else følte imidlertid et stigende savn af en gedigen uddannelse, og det blev bestemt, at de i 1961 skulle rejse til Danmark for godt, så Else for alvor kunne komme i gang med at studere fransk på universitetet.

Planen blev gennemført, og mens Else læste fransk, var Mads ekspeditionssekretær i Ministeriet for Grønland. Disse sysler blev dog afbrudt i 1964-65, da de begge igen var i Grønland, hvor Mads var konstitueret som provst, men da året var gået, returnerede de til Danmark.

Her fortsatte Mads sit arbejde i Ministeriet for Grønland, indtil han i 1966 blev lærer på Krogerup Højskole, og ved siden af sin undervisning udfoldede han i de følgende år stor aktivitet som foredragsholder, forfatter og udforsker af Hørvejen m.v. Else tog embedseksamen i fransk i 1966, og senere supplerede hun med eksamen i eskimologi. Hun fik efterhånden foden inden for på Danmarks Radio TV som journalist og producer, og omkring 1978 blev hun fast ansat. Også hun havde flere jern i ilden, f.eks. som foredragsholder og oversætter.

I 1986 fik Else den idé, at hun ville prøve at stå helt på egne ben og flyttede ind i Fredericiagade - og det førte til, at hun og Mads blev separeret i 1988 og senere skilt. Samtidig rejste Mads efter 22 års virke på Krogerup Højskole til Godthåb, hvor han underviste på "Grønlands Universitet" (Ilisimatusarfik) og drev studier i eskimoisk kirkehistorie, indtil han i 1990 vendte tilbage til Danmark, hvor han nu nyder et aktivt otium, travlt optaget af foredrag og skriverseri.

I januar 1993 fik Else orlov fra TV og flyttede til Uldum Højskole for at undervise i fransk.

Elses adresse er: Uldum Højskole, 7171 Uldum

Else og Mads fik 3 drenge i deres første lange periode på Grønland, og efter en pause på 8 år satte de punktum med nummer 4:

(1) Øjvind, født 17/1 1954, læge

Gift med Bente Mortensen, født 22/4 1954, lærer

De har 3 børn, alle drenge: a. Kasper (83)

b. Bjørn (85)

c. Thor (89)

(2) Kresten, født 22/6 1956, biolog, højskolelærer

(+) Sigrid Pindstrup Thomsen, socialrådgiver. Ægteskabet opløst 1986

De har 1 barn: a. Lærke (83)

(3) Bo, født 23/1 1958, embedseksamen i historie, ansat i udenrigsmin.

Gift med Vibeke Sejrbo Nielsen, født 26/8 1957, lærer

De har 3 børn: a. Mads Emil (78)

b. Liv (86)

c. Christian (89)

(4) Martin, født 12/12 1966, eksamen fra RUC 1993 i historie og kommunikation

(+) Iben Andersen Nexø, kaldet Snif, født 1968, studerer på RUC

Ved fotokopieringen kunne vi ikke finde side 94 - og det viste sig, at den slet ikke fandtes!

Skriftet har imidlertid fået 97 sider, og det kunne føre til mange problemer, hvis læseren skulle bryde sit hoved med, hvor dog side 94 var blevet af, så der måtte gøres noget, og med Kirstens hjælp har jeg overvejet mange muligheder.

Det letteste ville være at lade siden stå tom - til rådighed for læserens egne indfald og refleksioner over slægtens gøren og laden - eller rettelser - eller tilføjelser, f.eks. kunne den poetisk anlagte skrive en fortsættelse til Valdemars sang på side 7.

En anden mulighed var at trykke et danmarkskort med afmærkning af "mindsteder", der kunne danne ramme om en familietur gennem det danske land.

Men så kom jeg i tanker om en uforglemmelig oplevelse, jeg havde, da jeg i maj var i Irland.

En dag kørte jeg med bus tværs over søn til Galway og videre ud til Clifden ved atlantehavskysten. Det regnede naturligvis, og da bussen gjorde holdt på et smukt, men øde sted, der hedder Recess, bare et supermarked med pub, steg jeg ud for at ryge en pipe tobak uden dårlig samvittighed, og lidt derfra fik jeg øje på et flot monument i grøn Connemara-marmor. Som det fremgår af de foregående sider, er jeg en hund efter mindsten - Kirsten har måttet leve med denne søre tilbøjelighed i over 40 år - og så travede jeg gennem den silende regn hen for at se, om der også på dette sted var en brav kvinde eller mand, der havde givet sit liv for Irlands frihed - men jeg måtte læse teksten to gange, før den irske humor slog igennem - der stod nemlig:

In this place
- in 1897 -
nothing
happened

På dette sted
- side 94 -
sker der ikke
en kæft

I den frit oversatte danske version håber jeg, at det fascinerende budskab - om at tage det roligt og give pokker i alle de enerverende begivenheder, der valter ind over os - kan få læseren til at slappe af et øjeblik oven på 93 sider koncentreret information, og måske endda give nye kræfter til at gå i gang med efterskriften, hvor jeg har samlet de bemærkninger, som de fleste ellers ville springe over!

E F T E R S K R I F T

At skrive slægtshistorie er et spørgsmål om at samle, ordne, vurdere og formulere et materiale, der i princippet er uden grænser.

Afgrænsningen i dette skrift fremgår af indholdsfortegnelsen, og man vil se, at hovedvægten er lagt på Bennike-slægten.

Fremstillingen er opbygget omkring to anetavler (Frithiof og Sofie) og en efterslægtstavle. I forbindelse med omtalen af en ane er i teksten i nogle tilfælde omtalt anens søskende og disses børn i op til 4. slægtled.

De kilder, man har at se af i slægtforskningen, er mangfoldige, og ethvert arbejde af denne art vil bygge, ikke bare på egne, men også på mange andres indsats, og her må i dette tilfælde enkelte personer fremhæves.

Den, der først har udforsket Bennike-slægten, er Lines ældste søn, Valdemar Bennike (1849-1923). En del af hans originale materiale er gået tabt, men det meste er bevaret i afskrifter, og i Rigsarkivets afdeling for personarkiver findes - blandt adskillige andre Bennike-arkivalier - også et med 5 pakker fra Valdemar Bennike (nr. 6570), der bl.a. indeholder "optegnelser om slægtsforhold" (afleveret 1970 og 1980 af hans datter Gudrun og svigerdatter Sigrid), men jeg har ikke selv set dette materiale.

Valdemars resultater har dog i hvert fald været kendt af den, der mere end nogen anden må betegnes som Bennike-slægtens historiker, nemlig Lines sønnesøn, Frithiofs fætter, Harald Bennike (1897-1970). Han fortæller selv, at han under et besøg i Vallekilde 1914 har afskrevet Valdemars optegnelser, men han har også udbygget disse ved egne kildestudier, og først og fremmest har han gjort en stor indsats for at ajourføre historien gennem en meget omfattende korrespondance med familiens medlemmer, og to gange, i 1948 og 1964, har han været langt fremme med udarbejdelse af manuskript til en slægtsbog, men begge gange er han kørt fast i det omfangsrige materiale. Han nåede aldrig at få færdiggjort eller udgivet noget - og han arbejdede endda udelukkende med Bennike-slægten, altså venstre halvdel af Frithiofs anetavle.

Torbjørn Bennike

København d. 10/9 64

Kære Harald: -

Det er nok bedst, at jeg først beder dig undskylde, at jeg har været saa længe om at fremskaffe vedlagte Iplysninger. Sommeren er en meget travl Tid i min Virksomhed - vi har boet paa Landet og endda af de store Mønstre har været langsomme til at svare. Men her er det altsaa, og det skulle glæde mig, om du faar Verket færdigt og trykt. Jeg vil gerne tegne mig for et extra Bidrag paa f. Eks 500 Kr og skal ogsaa tage et passende Antal Expl., naar du kommer saa langt. Hvis det ikke lykkes at faa den Bog frem nu, kommer den nok aldrig,

for Familien vokser stærkt og gør Arbejdet helt uoverkommeligt.

Jeg tror, at mange i Familien vil fremskaffe dit Initiativ og Arbejde, hvis du fra Held til at fuldføre det.

Jeg tegner mig som en af dem med venlige Hilsener til dig og din Familie

Torbjørn

Af Haralds korrespondance fremgår det, at der var stor interesse i slægten for hans arbejde, og som eksempel har jeg vedføjet et brev af 10/9 1964 fra Torbjørn Bennike, Frithiofs bror.

I 1954 udvekslede jeg enkelte breve med Harald, men det var først i 1987, da jeg besøgte hans enke, Johanne Bennike i Kolding, at jeg blev klar over, at han havde samlet og bearbejdet et stort og spændende materiale om Bennike-slægten. En stor del af det lånte jeg til fotokopiering, og samtidig foretog jeg en registrering, som vil være til stor hjælp, for den der måtte ønske at udnytte de mange arkivalier (bøger, dagbøger, breve, billeder osv.).

Det ville være uoverkommeligt og uden større interesse at opstille en fortegnelse over samtlige arkivalier, håndbøger og lignende, som jeg har benyttet, men en del væsentlige kilder er angivet i teksten.

Ved illustrationerne er i de fleste tilfælde i parentes tilføjet billedets oprindelse. Den beskedne kvalitet af adskillige billeder skyldes dels, at originalerne kan være defekte og dels, at jeg i mange tilfælde har været henvist til at benytte en fotokopi som forlæg. Der er anvendt disse forkortelser:

Harald - Harald Bennike, Frithiofs fætter

Helga - Helga Bennike, gift med Frithiofs bror Torbjørn

Kirsten - Kirsten Bennike/Christensen, Frithiofs datter

Palle - Palle Christensen, gift med Kirsten

Rettelser til skriftets oplysninger bedes meddelt til undertegnede, gerne skriftligt.

Lyngby, juli 1993

Palle Christensen
Caroline Amalievej 58C
2800 Lyngby
Telefon 45 88 33 45

5

"Frithiof og Sofie" er fotokopieret i juli 1993 i 20 eksemplarer, hvoraf dette er nr.

20

TILLÆG
til
FRITHIOF OG SOFIE

I "Frithiof og Sofie" mangler nyere familiebilleder - og nogle rettelser og tilføjelser kunne også være på sin plads, så dette tillæg er fremstillet i januar 1994 i samme antal som bogen (20).

Tak til dem, der har bidraget med rettelser og venlige ord!

P.C.

Om Tillæg	98
Rettelser og tilføjelser	99
Bl.a.:	
Neergaard/Teilmann	99
Frits Boisen og Elines efterslægt	100
Vartov og Københavns Valgmenighed	101
Teilmann/Engberg	107
Else - revideret udgave	109
Slægtsfesten 31.juli 1993	112

RETTELSER OG TILFØJELSER

Side 5, Frithiofs anetavle, F22: Første navn er ikke Hans, men Johan.
F22 havde altså samme navn som sin far, se side 18.

Side 6, Lines børn: Nr.6 : (F2) skal tilføjes
Nr.9 : 1962 skal være 1862
Nr.15: 1972 skal være 1872

Side 9, linie 3: Preusen skal være Preussen
linie 21: I september 93 eftersøgte jeg stenen i parken, men
det var forgæves.

Side 12, linie 8: "de" skal være "den"

Side 14, linie 5 : Bennike skal være Bennicke
linie 18: "stiledede" skal være "stillede"

Side 18, Neergaard/Teilmann:

I september 93 var jeg på Frederiksberg Bibliotek, der har landets bedste samling af personalhistorisk litteratur, og her snuste jeg bl.a. til en gammel bog fra 1846 af Andreas Teilmann ("junior"): Stamtavle over slægten Neergaard", og derved opdagede jeg, at Frithiof og Sofie var i familie med hinanden - dog meget langt ude!

De nedstammer nemlig begge to fra bonden Thomas Madsen Neergaard og hans søn Johan Thomsen Neergaard (F178-S114).

Sidstnævnte havde, som der står på side 18, syv børn, blandt dem Barbara (ane F89), men nyt for mig var det, at hendes lillesøster Anna (1712-94) blev gift med Andreas Teilmann ("senior"), der var amsforvalter i Vordingborg (søn af S112, Christen Nielsen Teilmann, 1645-1728, købmand i Ribe) - og så er vi inde i Sofies anerække, hvor Andreas og Anna er er ane nr. S56 og S57. (Der sker her et "generationspring", idet de to søstres agtemænd tilhører henholdsvis VII og VI generation i forhold til hhv. Frithiof og Sofie).

Deres søn er Sofies ane nr.28 på anetavlen side 57, Hans Teilmann (1746-1822), der var præst i Tølløse.

Side 20, linie 11: "præst": Peter Outzen Boisen (1815-62) var kapellan hos Grundtvig og gift med hans yndlingsdatter Meta.

Side 20: Uddrag af efterslægtstavle for Frits Boisen og Eline Heramb
samt forbindelsen til slægterne Schrøder og Schjærring.

Frits Boisen + Eline Heramb
1808-82 1813-71
ven af Ole Jensen (Flo) madmoder for Line (F5)
8 børn

C.P.C.
Schjærring
1831-1913
borgmester
Kolding
+
Elvira
Teilmann
1830-80

Ludvig
Schrøder
1836-1908
højsk.forst.
Askov
+
Charlotte
Wagner
1842-1904

Jutta Bojsen-Møller
1837-1927
form. f. Da.Kv.samf. 1894-1910
+
Frederik Ditlev Møller
1814-92
præst i Sejling v. Silkeborg
(8 børn)

Frede Bojsen
1841-1926
højsk.forst.
Rødkilde
politiker
ven af C.P.C.
Schjærring (S6)

Signe
Schjærring
1864-95
+
Carl
Schjærring
1860-1925
præst

Jens P.
Schrøder
1864-1931
direktør
Kolding
+
Helga
Schjærring
1867-1948

Frederik
(Frede)
Ditlev
Møller
1867-1932
landinspektør
+
Helga
Alexandersen

Tage Møller
1871-1931
præst
+
Anna Lunøe

Sofie
Schjærring
1893-1975

+
Frithiof
Bennike
1892-1965
lærer

5 børn

Olav
B-M
1898-1951
læge, Vedbæk
+
Solvejg
Schrøder
1897-1974
sygepl.

3 børn x)

Viffert
B-M
1908-
læge

+
Karen
Præstholm
1910-
sygepl.

Gudrun
B-M
1912-
fotograf

+
Svend
Præstholm
1908-
præst/provst

Frits
Bojsen-Møller
1919-67
præst, Nibel

+
Anna
Humlum
lærer

Gudrun
1934-
ergoter.
(+)

Heick
præst

*) Birgitte
1944-
lærer
+

Bertel
Haarder
1944-

Anna
1950-
c.theol.
+

Hans R. Sigurd
Chr.sen Kværndrup
c.theol.

Jutta
1953-
c.mag
+

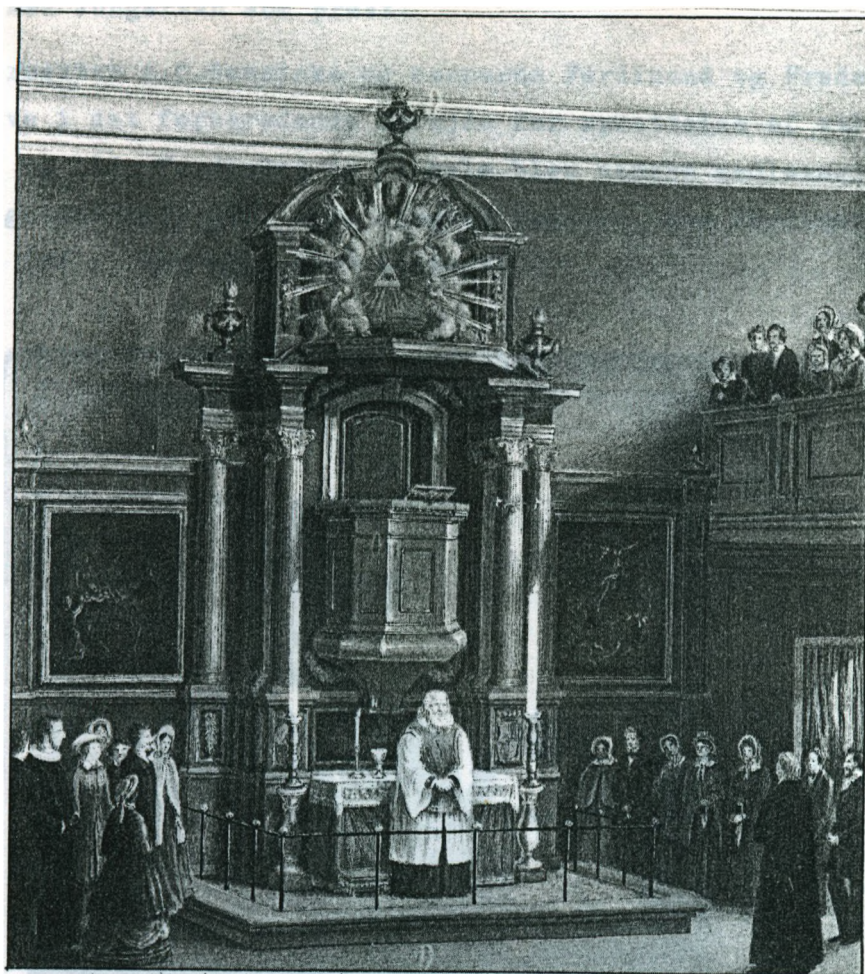
Elin
1954-
c.mag

x) Jørgen 1929-, læge, 2 børn
Finn 1933-, læge, 4 børn
Birgitte 1933-, ergoterapeut,
(+) Jeppesen, 2 børn

De 5 tipoldebørn, der udgav Elines
erindringer (se side 19).

xx) Birgitte Præstholms søster Kirsten
er g.m. Bertels bror, prof. Andreas H.

Litteratur: En kavalkade over Bojsenslægten (1727-1956), samlet af Nanna Trøden.
Se iverigt side 62-63.

"Fredlysningen" (nævnt på side 24) er en farvelagt tegning af A.C.Bennicke (31x27,5 cm), der viser Grundtvig foran alteret i Vartov kirke. Efter nadveren sender præsten altergæsterne bort med ordene "Fred være med jer". Billedet er udført i perioden 1860-64 og skænket til Immanuelskirken i 1932 af sønnen Vilhelm Bennike. Det hænger stadig i præsteværelset, og i valgmenighedens årsberetning 1988 findes en udførlig omtale af billedet. Her er det gengivet efter foto i jubilæumsbogen "Immanuelskirken" (1993).

Stiftelsen Vartov var et plejehjem for fattige og syge (til 1934) og havde sin egen kirke, hvor Grundtvig var præst 1839-72, efterfulgt af C.J.Brandt til 1889. Efter Brandts død ønskede et flertal af grundtvigianerne Frederik Jungersen som præst, men denne havde lagt sig ud med regeringen og en anden blev udnævnt (Brandts svigersøn, J.H.Monrad). Han var også

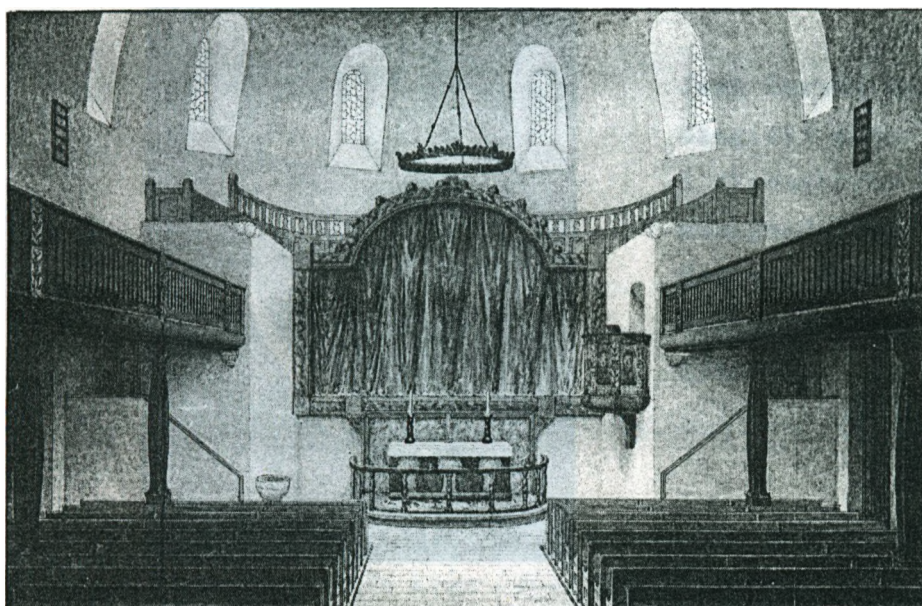
en god grundvignaner, men en del af Vartov-menigheden ville ikke bøje sig og dannede derfor i 1890 Københavns Valgmenighed med Jungersen som præst.

Malermester A.C.Bennicke og sønnerne Ferdinand og Frederik var aktive i det forberedende arbejde for oprettelse af valgmenigheden, og både Ferdinand og Vilhelm blev senere medlemmer af menighedsrådet, hvor også slægten Høgsbro, som Ferdinand var gift ind i, var rigt repræsenteret.

Dette billede af A.C.Bennicke og Line er næsten identisk med det billede af parret, der er gengivet på side 23, men af bedre kvalitet.
(Originalen tilhører Else Lidegård)

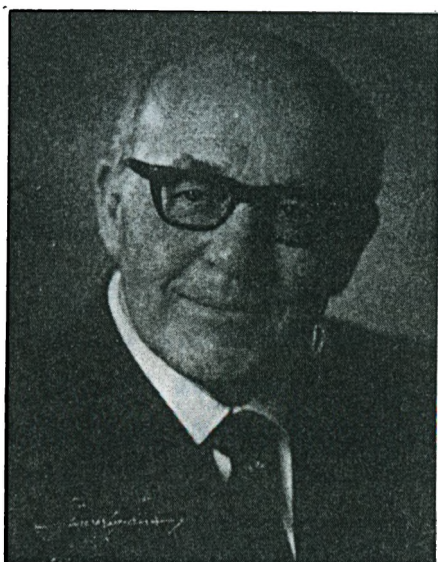
Fra 1890 holdt valgmenigheden gudstjeneste i en foreløbig "bedesal", indtil Immanuelskirken kunne indvies i 1893. Niels Skovgaards alterbillede "Dåben på pinsedag" var dog først færdigt i 1905, og i det meste af den mellemliggende tid var den tomme ramme dækket af et draperi. Det er kirkens indre i denne periode, som A.C.Bennicke har tegnet omkring 1894. Billedet hængte tidligere i et rum i kirken, men er nu i privateje. Her er det gengivet efter foto i bogen "Københavns Valgmenighed 1890-1990" (1991), og det er omtalt i valgmenighedens årsberetning 1989.

Flere i valgmenigheden var engageret i politik og samfundsdebat, men menigheden som sådan overlod den slags til den enkelte. I 1905 vedtog menighedsrådet dog med 5 stemmer mod 4 at "billige" en henvendelse fra foreningen "Vigilia" til regering og rigsdag om at modvirke det offentlige salg af "franske artikler"! Ja, ja, det var dengang!

¹⁹²⁰ I ~~1925~~ ^{1925 købte} dannedes Vartov Valgmenighed, der fik Vartov kirke ~~stillet til rådighed~~. 1969 blev Immanuelskirken overdraget til Frederiksberg kommune med brugsret for Københavns Valgmenighed, og kommunen købte den tilstedende ejendom til sociale formål. Det er Højskoleforeningens tidligere bygning, nu kaldt "Borgeren", og det var her den store Bennike-slægtsfest blev holdt i 1935 (se side 33). Fra 1980 har Torben Damsholt været fælles præst for de to valgmenigheder.

Bennike-slægten har gennem alle disse år været trofast mod valgmenigheden. Således var A.C.Bennikes dattersøn, grosserer Jens Larsen Bennike medlem af menighedsrådet fra 1935 og formand i perioden 1948-64 (se side 39). Hans farbror, kunstmaleren Niels Larsen Stevns (se side 38), medvirkede ved den kunstneriske udsmykning af kirken, og han var medlem af menighedsrådet 1926-35. I 55 af valgmenighedens første 100 år har familien været repræsenteret i menighedsrådet, og endelig kan det noteres, at i 1990 havde 8 af valgmenighedens 86 medlemmer efternavnet Bennike!

Jens Larsen Bennike.
Gengivet efter foto
i "Københavns Valg-
menighed 1890-1990.
Han var formand for
menighedsrådet
1948-64.

Side 28: I billedteksten skal navnene Ingeborg og Gudrun byttes om.

Side 29, linie 20: 1976 skal være 1876

Side 32, linie 3, "bestyrelsen": Det var bestyrelsen for Højskoleforeningen. Desuden var Vilhelm medlem af menighedsrådet 1912-30 og i flere år næstformand.

Side 34, linie 22: Efter "til" skal indføjes ordet "højre".

Side 39, sidste linie: 1907-33 skal være 1917-33.

Aage Bennikes politiske indsats er omtalt i bind 3 af værket "Kolding i det 20. århundrede - til 1970" (1982).
Med foto af Aage Bennike.

Side 49:

Kirsten ved familiegravstedet i Middelfart (Kongebrovej) (sept.93, Palle). A.K.Bennikes fødselsår er korrekt angivet som 1857. På den store sten er nævnt Frithiof og hans forældre, mens Sofie på grund af pladsmangel fik sin egen sten.

Side 57, Sofies anetavle:

Slo havde med sin første kone (S11) kun ét barn (S5).

I 1857 giftede han sig anden gang med sin niece, Marie Elise Theodora Schjørring (1824-1908), datter af S8 og S9, altså en søster til Sophus (S4). Hun fødte ham 3 børn.

S2: Carl Schjørring var præst, men ikke provst - ordene "og provst" skal slettes.

S28 var præst i Tølløse. Se note til side 18. Denne gren af slægten kan føres tilbage til generation VIII.

Side 60, silhuetbilledet, linie 1: stilet skal være stillet.

I "Stamtavle over familien Schjørring" (se side 62) er de 10 børn nævnt ved navn, men identificeringen af personerne på silhuetbilledet er usikker.

Side 62, linie 10: C.P.C.Schjørring

Borgmester i Kolding 1877-1909 (S6).

Foto i museet på Koldinghus.
Her gengivet efter neden-
nævnte værk

Foto af maleri i det røde værelse
på rådhuset i Kolding.
(Sept.93, Palle)

I værket "Kolding i det 20.århundrede - til 1970", bind 3 (1982), berettes i positive vendinger om P.Schjørrings 32 år som borgmester i Kolding - og en gade i byen er opkaldt efter ham.

Side 62, linie 14: Elvira Teilmann (S7)

I noten til side 18 står der lidt mere om slægten Teilmann og dens forbindelse til slægten Neergaard.

Teilmann-slægten har også ægteskabelig forbindelse til slægten Engberg gennem Slå A.P.J.Teilmann (se anetavlen side 57), idet dennes søster, Mette Margrethe Teilmann, blev gift med sin fætter Johan Christian Teilmann, der var præst i Ugerløse og Store Tåstrup (I deres hjem kom Eline Heramb/Boisen som ung) - og deres datter Elise Henriette Teilmann (Elviras kusine) blev gift med Jacob Frederik Engberg, der også blev præst i Ugerløse.
Se slægtstavlen på næste side.

Side 62: Teilmann/Engberg

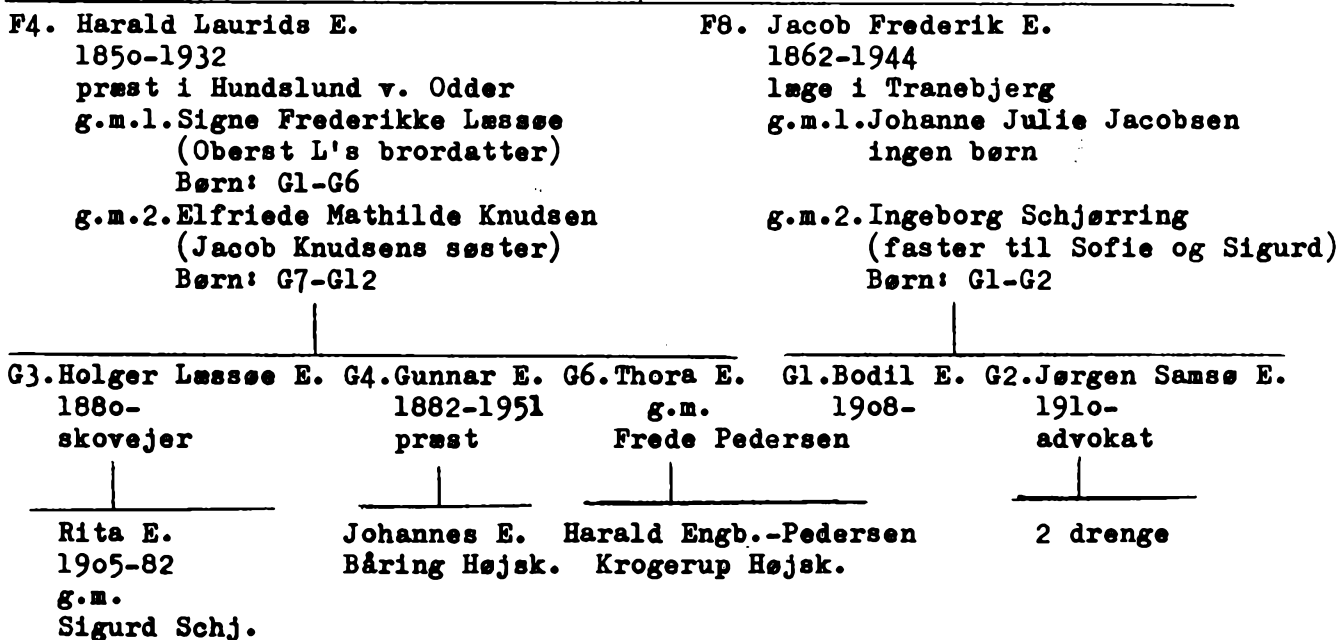
I bogen "Familien Engbergs stamtavle" (1927) føres Engberg-slægten tilbage til provst Jesper Jepsen Engberg (1599-1668).

Generationerne er i bogen betegnet med fortløbende bogstaver, og i generation E (svarende til generation III i "Frithiof og Sofie") forekommer det ægtepar, der er nævnt nederst på side 106:

E2. Jacob Frederik Engberg gift 1843 med Elise Henriette Teilmann
 1811-77 1822-99
 præst i Ugerløse 1866-77

I bogen "Slægtsbog for den gren af familien Engberg...." (1957) registreres dette ægtepars efterslægt - til og med Ritas børn. Nedenfor er gengivet et uddrag, der bl.a. omfatter lægen i Tranebjerg, der blev gift med en Schjerring (se side 61 nederst), og Rita Engberg, der blev gift med Sigurd Schjerring (se side 71):

E2. Jacob Frederik Engberg g.m. Elise Henriette Teilmann
 10 børn: F1-Flo

Holger Læssøe Engberg blev uddannet som forstmand ved Hedeselskabet og var 1902-08 plantageejer på Sct. Thomas, Dansk Vestindien. Her blev han gift med Maria Gréaux, der 1905 fødte datteren Rita. Senere blev Holger E. plantagebestyrer for ØK i Malaya og fra 1935 skovejer, Marienhøj Plantage ved Hadsund. Med kone nr. 2 og 3 fik han yderligere 3+4 børn.

Rita voksede op hos sin grandonkel, lægen i Tranebjerg.

De nævnte bøger er tilgængelige på læsesalen i Frederiksberg Bibliotek.

Side 70:

Præstegaarden i Tranebjerg med Carl og Ingeborg samt Sigurd og Sofie. I baggrunden står deres husassistent Anna. Billedet er nok taget omkring 1911. (Originalen tilhører Sigurd).

Dette billede fra omkring 1920 viser Carl og Ingeborg med alle fem børn: Sigurd, Ejner, Sofie, Holger og Aage. (Billedet er en gave fra Erik Kroner til Kirsten).

Side 71, linie 10: 1b) Olav blev 1943 gift med Bodil, og de fik 3 børn. Olav døde 1949 af cancer.

Side 84, første linie i afsnittet om Torbjørn: Ordene "af bedstefaderen Carl Schjørring" skal slettes. Torbjørns dåbspræst var Uffe Hansen fra Ubberup Valgmenighed.

Side 85, efterslægtstavlen: I feltet nederst til venstre skal tilføjes et par årstal: Jess 68- og Mette 75- . Nederst til højre skal Christian staves med K.

Side 87, linie 23: Susannes mand Antonio er født 27.marts (ikke 26.)

Side 91-93: Afsnittet "5. Else" udgår og erstattes af nedenstående reviderede udgave:

5. ELSE

Else er født 23/2 1933 i Ulstrup. Mellemskoleeksamen fra Lundemarkskolen i 1948. Else skulle være student, og så kom hun til at bo hos sine gudforældre, familiens gamle venner, Anna og Frede Terkelsen, på Danebod Højskole, mens hun gik på Sønderborg Statskole sammen med deres datter Inge.

På Danebod mødte Else Mads, og da hun blev student i 1951 kunne der samtidig holdes forlovelsesgilde.

Mads Lidegaard er født 17/6 1925, studentereksamen Silkeborg 1943, cand.theol. 1950, og samme år kom han til Danebod som lærer.

Else havde siden sin tidlige barndom drømt om at blive skuespiller, og begyndte vinteren 1951-52 at læse hos Ellen Malberg, samtidig med at hun forberedte sig til at blive præstekone ved at være i huset hos bl.a. familien Gabe fra Refsnøgården. Vinteren 1952-53 var Else inviteret til at være "datter i huset" hos sin pennevenindes forældre i Sydfrankrig. Hun kom dog hjem efter 4 måneder for at gifte sig med Mads 7/3 1953.

Mads var efter 2 år på Danebod flyttet til København i 1952 for at forberede sig til en præstegerning i Grønland, og han læste grønlandsk, samtidig med at han var hjælpepræst ved Marmorkirken. Else fulgte pr. korrespondance det samme kursus i grønlandsk.

Efter brylluppet rejste de i slutningen af august 1953 til Grønland, hvor Mads skulle oplæres yderligere til grønlandspræst og undervise på seminarieret i Godthåb/Nuuk. Else fortsatte grønlandsstudierne og underviste på realskolen i tysk, fransk og latin og lavede udsendelser for

Grønlands radio. Efter 2 år i Godthåb fik Mads et årsvikariat som præst i Umanak 1955-56.

Derefter havde de $\frac{1}{2}$ års permission i Danmark, der fra januar 57 fulgtes af $\frac{1}{2}$ års arbejde på Gerlev Idrætshøjskole, der var indrettet som indslusningssted for flygtninge fra Ungarn efter opstanden mod det kommunistiske styre i oktober 56.

1957 rejste de tilbage til Godthåb og fortsatte deres arbejde i kirke, seminarium, skole og radio, indtil fagforeningen satte en stopper for Elses undervisning med den begrundelse, at hun ikke havde nogen læreruddannelse! Det resulterede i, at de i 1961 rejste til Danmark for godt, så Else kunne komme i gang med at studere fransk ved Københavns universitet. Hun fortsatte dog med at lave børneudsendelser til det nyoprettede P3.

Mens Else læste fransk, var Mads ekspeditionssekretær i Ministeriet for Grønland. Disse sysler blev dog afbrudt i 1964-65, da de begge igen var i Grønland en vinter, hvor Mads var konstitueret som provst.

Tilbage i Danmark fortsatte Mads sit arbejde i Ministeriet for Grønland, indtil han i 1966 blev lærer på Krogerup Højskole, og ved siden af sin undervisning udfoldede han i de følgende år stor aktivitet som foredragsholder, forfatter og udforsker af Hærvejen m.v.

Else tog hovedfag i fransk i 1967, og 10 år senere bifag i eskimologi (vestgrønlandsk). Fra 1967-72 var hun halvtidslærer på Krogerup Højskole, fra 1968-70 desuden liniefagslærer på Zahles seminarium, samtidig med at hun begyndte at lave free lance udsendelser for Danmarks Radio.

Det var under optagelser til filmen "Barbara - digt og virkelighed", at hun i 1974 mødte den færøske digter William Heinesen (f.1900), som fik afgørende betydning for hende, og som hun havde en livlig korrespondance med til hans død i 1991.

I 1976 blev hun fastansat i TV-Kulturafdelingen, et job der har ført hende viden om til Japan og Caribien, Afrika og USA. Det var dog under en privat studierejse til Kina sammen med Mads og en gruppe færinger og grønlændere, at de oplevede verdens hidtil største naturkatastrofe: jordskælvet i Tangshan (750.000 døde og savnede), hvor de befandt sig midt i epicentret.

I 1986, da alle børnene var fra hånden, fik Else den idé, at hun ville

prøve at stå helt på egne ben og flyttede ind i Fredericiagade - og det førte til, at hun og Mads blev separeret i 1988. Samtidig rejste Mads efter 22 års virke på Krogerup Højskole til Godthåb, hvor han underviste på "Grønlands Universitet" (Ilisimatusarfik) og drev studier i eskimoisk kirkehistorie, indtil han i 1990 vendte tilbage til Danmark, hvor han nu nyder et aktivt otium, travlt optaget af foredrag og skrivi-
veri.

Også Else fik en omfattende foredragsvirksomhed, og i 1993 fik hun 2 års orlov fra TV for at blive lærer på Uldum Højskole (ved Vejle). Hun skal her opbygge et projekt, der hedder "Norden møder Europa", som er et forsøg på i det små at give den europæiske union et folkeligt til-
snit, ved et par måneder om året at "flytte højskolen" til et sted i Europa og fortsætte studierne der i samarbejde med unge fra de pågæl-
dende lande.

Elses adresse er: Nørregade 19, 7171 Uldum

Else og Mads fik 3 drenge i deres første lange periode i Grønland, og efter en pause på næsten 9 år satte de punktum med nummer 4:

- (1) Øjvind, født 17/1 1954, læge
Gift med Bente Mortensen, født 22/4 1954, lærer
De har 3 børn, alle drenge: a. Kasper (83)
b. Bjørn (85)
c. Thor (89)
- (2) Kresten, født 22/6 1956, biolog, højskolelærer
(+) Sigrid Pinstrup Thomsen, socialrådgiver. Forholdet opløst 1986
De har 1 barn: a. Lærke (83)
- (3) Bo, født 23/1 1958, embedseksamen i historie, ansat i udenrigsmin.
Gift med Vibeke Sejrbo Nielsen, født 4/8 1957, lærer
De har 3 børn: a. Mads Emil (78)
b. Liv (86)
c. Kristian (89)
- (4) Martin, født 12/12 1966, eksamen fra RUC 1993 i historie og kommu-
nikation
(+) Iben Andersen Nexø, kaldet Snif, født 1968, studerer på RUC.

SLÆGTSFESTEN 31.JULI 1993

Som nævnt i forordet (side 3) blev der i juli 1993 arrangeret en sammenkomst i Lumsås for efterkommere af Frithiof og Sofie.

Næsten alle indbudte mødte op - og der deltog i alt 44 personer plus en veninde til Lærke (Karen).

Af "generation I" lever kun 2, Helga og Sigurd. Helga (enke efter Frithiofs bror Torbjørn) er 92 år og meget svag. Sigurd (Sofies bror) meldte afbud, da han med sine 89 år ikke mere kaster sig ud i anstrengende foretagender.

Fra "generation A" manglede Eskild og Erik, fra "generation B" Jette plus Bente Lidegård, fordi Kasper var syg, og fra "generation C" manglede Mike og den syge Kasper.

Programmet bød på egen frokost, kaffe, børnekomedie kl.17 (indstuderet af Else, som dermed førte en gammel familietradition videre) samt fællesspisning kl.19 - og efter morgenmad den følgende dag opløstes selskabet.

Under spisningen blev der talt af Torbjørn (læste bl.a. uddrag af breve fra Frithiofs bror Torbjørn), Birthe (tak til Torbjørns søskende), Kirsten (familiens traditioner), Palle (arbejdet med slægtsbogen "Frithiof og Sofie" havde bekræftet hans sympati og respekt for de gamle i slægten, ikke mindst kvinderne), Else (positive kommentarer til slægtsbogen), Finns Kirsten (fortalte træk om Frithiof og Sofie og demonstrerede, hvordan Frithiof svingede med sin stok) og Susanne (mindedes sin barndoms besøg i Hareskoven).

Desuden opførte Else og Solvejg "Hans og Trine", og Susanne førte an ved fremførelsen af Valdemars sang "Fædrenes minde" (side 7) i moderne rap - og et par numre fra højskolesangbogen blev der også tid til.

Og så til billederne!

Dette billede af Sigurd Schjørring er taget i hans hjem i Haslev den 21. juli 93 (Palle)

Else og Mads' sommerhus ved Lumsås, Pindemosevej. Frithiof kaldte det "Danaidernes Kar", men det er senere afkortet til "Karret". I forgrunden Esben med Tea og Solvej, til højre Anne.

**"Generation A" - Frithiof og Sofies 5 børn:
Else, Solvejg, Torbjørn, Kirsten og Tove.**

**De 5 søskende med partnere: Else, Mads, Solvejg,
Birthe, Torbjørn, Kirsten, Palle og Tove.
Fra slægtstavlen (s.85) mangler Eskild og Erik.**

"Generation B" - Frithiof og Sofies børnebørn:
Anne, Hanne, Bo, Susanne, Finn, Kresten, Olav, Martin, Jakob.
Af de 11 børnebørn mangler 2: Øjvind og Jette.

"Generation B" med partnere: Knælende: Stig - Jakob og Bente
Stående: Hanne, Erik, Anne, Antonio, Susanne, Finn, Kirsten,
Kresten, Lene, Olav, Martin, Snif, Bo og Vibeke.
3 mangler: Jette, Øjvind og Bente Lidegård.

"Generation C" - Frithiof og Sofies oldebørn:
Bagved: Mads Emil, Esben, Adam, Mette, Lene, Jakob
Mellem: Tue, Antonio, Solvej, Tea, Kristian, Liv,
Lærke, Bjørn
Foran : Daniel, Caspar, Thor
Af de 19 oldebørn mangler 2: Kasper og Mike.

Eventyrkomedie med oldebørnene. Her er Kristian og Lærke i aktion, mens Liv og Karen (Lærkes veninde) holder sig parat i baggrunden. Desuden skimtes venstre ben af den hårdtarbejdende suffløse (Else).

Vi fik ikke i Lumsås fotograferet på tværs af generationerne, men her er Toves og Kirstens familier taget hhv. 9/8 og 11/7 93 (Palle).

Øverst: Susanne, Antonio, Tove - Solvej, Antonio.

Nederst: Stig, Anne, Kirsten, Palle, Bente, Jakob med Daniel og Caspar på knæ.

